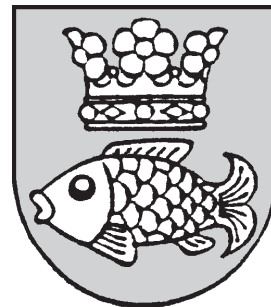

Kálnické ozveny

Ročník XIV.

Zdarma pre občanov Kálnice

číslo 2 - august 2010

V. Celoslovenský seminár chovateľov papagájov – Kálnica 2010

Opäť nám ubehol rok ako voda a nadišiel ten správny deň. Deň, keď chovatelia, milovníci a obdivovatelia papagájov zo Slovenskej republiky a Českej republi-

čania prichýlili kálnických chovateľov, ktorí v spolupráci s Klubom chovateľov papagájov Slovenska usporiadali toto podujatie.

Obec Beckov privítala účastníkov seminára v sobotu 3. júla 2010 o 10. hodine nádherným slnečným počasím. Rovnako krásne bolo aj zvítanie sa priateľov a známych z rozličných kútov Slovenska a Česka, čím možno povedať, že tento seminár mal medzinárodný charakter.

Zúčastnilo sa ho 113 účastníkov, z toho 41 z ČR, čo bola doteraz najväčšia účasť. Nechýbali tu ani šéfredaktori časopisu Nová EXOTA Mgr. Jan Sojka, zástupca šéfredaktora pre SR p. Marek Buranský a redaktor časopisu Papoušci Ing. Vítězslav Eliáš. Musím dodať, že Nová EXOTA bola našim mediálnym partnerom. Po mojom úvodnom privítaní účastníkov prišli na rad prednášky erudovaných odborníkov na jednotlivé témy:

Cesty (nielen) za papagájmi – miznúci svet tropických pralesov, Peter Ondrejovič, Beckov, SR. Známy cestovateľ nás vo svojom príspevku prostredníctvom nádherných fotografií zaviedol do prostredia, v ktorom žijú papagáje a iné druhy živočíchov, ako sú tropické pralesy, horské lesy, savany a pohoria. Tieto často nazývané posledným rajom sú človekom silno devastované.

Chov a odchov kakadu, Milan Uher, ČR. Úspešný chovateľ papagájov kakadu rátajúcich 20 druhov priblížil skúsenosti s ich chovom v zajatí a odchovom mláďat. Kakadu sú stredne veľké a veľké papagáje, hlavu ktorých zdobí chochol.

Mutácie pyrúr a ich povaha v úlohe spoločníkov človeka, Ing. Vítězslav Eliáš, ČR. Prednášajúci predstavil niektoré druhy týchto malých až stredne veľkých papagájov pochádzajúcich z Južnej Ameriky, ktoré chovom v zaja-

MVDr. Juraj Šimunek, SR. Mladý úspešný veterinár upozornil na možnosti príchodu papagájov do styku s nebezpečnými kovmi a rôznymi nestráviteľnými telesami v tráviacej sústave a spôsoby ich odstraňovania.

Denná potreba krmív pre papagáje, MVDr. Miloš Kelecsényi, SR. Vo svojej prednáške predstavil zloženie potravy pre jednotlivé skupiny papagájov a jej množstvo, aby ich chov a odchov bol úspešný.

Všetky prednášky boli dopl-

Otvorenie seminára –
Luboš Pavlech

ky sa stretli na seminári chovateľov papagájov, ktorý bol už piatym v poradí a hoci niesol meno „Kálnica 2010“ z dôvodu rekonštrukcie kultúrneho domu museli byť volené iné priestory jeho konania, a tým bola sála Kultúrneho domu v Beckove. Napokon, prečo nie? Veď naše obce a ich obyvatelia v dávnej minulosti mali toľko spoločného. Boli to práve Kálničania, ktorí ozbrojení kosami, vidlami a sekerami prišli na pomoc Beckovčanom „rozprašiť“ ozbrojenú skupinu, ktorá mala zavraždiť evanjelického farára Štefana Pilárika a boli to opäť Kálničania, ktorí korunovali Jozefa Miloslava Hurbana za slovenského kráľa. A tentoraz zase Beckov-

Prednáška Peter Ondrejovič

ť vytvorili viacero farebných odchýlok (mutácií), ktoré sú u nás ešte málo známe. Taktiež tieto papagáje predstavil ako vynikajúcich spoločníkov človeka, vďaka svojej hravosti a čiastočnej schopnosti napodobňovať ľudskú reč.

Prírodné doplnky výživy v chove papagájov, MVDr. Miloš Kelecsényi, SR. Špičkový slovenský veterinár predstavil doplnky potravy, ktoré nám príroda poskytuje a ktoré by v chove papagájov nemali chýbať.

Otravy papagájov kovmi a cudzie telesá v tráviacom trakte papagájov,

nené snímkami z dataprojektora a bola tu i bohatá diskusia. Naokoľko sa jednalo o celodennú akciu, bolo pre účastníkov pripravené drobné občerstvenie (minerálka, káva, zákusok) a, pochopiteľne, výborný obed (dva chody).

Záverom chcem poďakovať starostovi obce Beckov p. Karolovi Pavlovičovi za poskytnutie priestorov kultúrneho domu, prednášajúcim za ich kvalitné prednášky a členom ZO SZCH Kálnica za ich prácu počas prípravy, priebehu a ukončenia seminára.

Mojim veľkým práním je, aby toto podujatie malo pokračovanie v ďalšom ročníku, ktorý by sa už mohol konať v priestoroch zreštaurovaného Kultúrneho domu v Kálnici.

Luboš Pavlech

Foto: Martek Buranský

Účastníci seminára pred Obecným úradom v Beckove

Obecné zastupiteľstvo informuje

Obecné zastupiteľstvo od posledného vydania Kálnických ozvien sa zišlo na dvoch riadnych a jednom mimoriadnom zasadnutí. Za toto obdobie prijalo celkom 18 uznesení.

Obecné zastupiteľstvo prerokovalo a:

Zobralo na vedomie:

- správu hlavnej kontrolórky z finančnej kontroly čerpania výdavkov na všeobecnú zdravotnú starostlivosť v r. 2009;

- správu o hospodárení v obecných lesoch. za r. 2009;

- správu o zabezpečení protipožiarnej ochrany v obci;

- informáciu p. starostu o zabezpečení investičnej výstavby v obci.

Konštatovalo:

že tvorba a čerpanie rozpočtu na rok 2009 bolo v zmysle platných zákonov a smerníc, zlepšilo sa i vyháňanie pohľadávok obce, ale naľaklo nebol vypracovaný ako programový rozpočet, neobsahuje tým výhodnotenie plnenia jednotlivých programov.

Schválilo:

- záverečný účet obce Kálnica s výhradou z dôvodu, že nebol vypracovaný ako programový rozpočet; odpredaj časti obecného pozemku špecifikovaného GP o výmere 66 m² - prípad osobitného zreteľa, vzhľadom

dom k predchádzajúcemu darovaniu 73 m² pôdy pre obecný cintorín zo strany žiadateľky. Odpredaj uvedenej nehnuteľnosti je v zmysle zákona § 138/1991 Zb. § 9 a, odst.8 e - prípadu osobitného zreteľa za úradnú cenu pre obec

- zásady odmeňovania poslancov OcZ v Kálnici. Zásady odmeňovania členov ZPOZ, za vedenie pamätnej knihy, za vedenie obecnej kroniky, za občianske rozlúčky na cintoríne, za vedenie internetovej stránky a za Kálnické ozveny

- plán kontrolnej činnosti hlavnej kontrolórky na II. polrok 2010.

Splnomocnilo starostu obce:

- uzatvoriť Zmluvu o Dielo č. 004/2010 v zmysle § 536 zo zákona č.513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, medzi obcou Kálnica a firmou STAVEKOM Trebatice na projekt Plynofikácia kultúrneho domu a Obecného úradu v Kálnici - zmena stavby pred dokončením v zmysle výberového konania;

- uzatvoriť Zmluvu o Dielo č. 2010-005 v zmysle § 536 a následných ustanovení Obchodného zákonníka, medzi obcou Kálnica a firmou GO-ODWILL plus, a.s. na dodávku stavebných prác na rekonštrukciu Obecného úradu v obci Kálnica - montážne práce pri obnove strešného pláňa

v cene 11,12 EUR/m² v celkovej výške 20.768,27 EUR a zateplovacie práce v cene 12,00 EUR/m² v celkovej výške 25.748,52 EUR;

- vysporiadať na obec pozostalosti:

a/ po Jánovi Minárikovi nehnuteľnosti zapísané v LV č. 290 v 4/15 a nehnuteľnosti zapísané v LV č. 298 v 1/3;

b/ po Kataríne Jakušovej, rod. Važanovej, nehnuteľnosti zapísané v LV č. 255 v celosti a v LV č. 90 v 1/6;

- usporiadať na obec zámennou zmluvou priestor parkoviska pri ev. a.v. modlitebnici s majiteľom susedného pozemku pánom Hložkom.

Poverilo starostu obce

a Ing. Jána Krchnavého:

- uzatvoriť zmluvy o vývoze odpadov;

- vypracovať harmonogram vývozu odpadov.

Uložilo:

- účtovníčke obce pripraviť rozpočtovú skladbu programového rozpočtu danú záväznými predpismi pre obce;

- jednotlivým komisiám OcZ, v rámci rozpočtu na rok 2010, dopracovať rozpočet do programového členenia.

Súhlasilo:

s pracovnou cestou starostu obce do Poľska, ktorá je tematicky

zameraná na „Podporu vidieka a rozvoj cestovného ruchu v krajinách EÚ“. Služobnej cesty sa zúčastňuje 20 primátorov a starostov z vybraných miest a obcí regiónu.

- s použitím finančných prostriedkov vo výške 19.198,19 EUR na tvorbu rezervného fondu;

- s odpredajom Tatry 148 za čo najvýhodnejšiu cenu - min. 1100,- EUR;

- s použitím doplatku konpenzácie v zmysle zmluvy o poskytnutí finančných prostriedkov pre obec č.07/2004/191 na zabezpečenie úhrady nákladov úpravy cintorína v sume 4 497,24 EUR (135.483,85 Sk).

Zrušilo:

uznesenie č. 335-2006/Z - pôvodne vylenené prostriedky na majetkoprávne vysporiadanie pozemkov pod zastavanou časťou športových kabín na futbalovom štadióne.

Nesúhlasilo:

- s poskytnutím sponzorského finančného daru pre ZŠ s MŠ v Beckove.

V interpeláciách poslancov bola riešená jedna pripomienka.

Bližšie oboznámenie s uzneseniami OcZ je možné na Úradnej tabuli obce, ako i na internetovej stránke www.kalnica.sk

Dušan Filip

DOBROVOLNÝ HASIČSKÝ ZBOR V KÁLNICI INFORMUJE

Vážení spoluobčania!

Dobrovolný hasičský zbor v Kálnici by vás chcel informovať o svojej činnosti v obci. Naša činnosť je zameraná nielen na likvidáciu požiarov (ktoré sa na našej obci zatiaľ úspešne vyhýbajú), ale je to aj výcvik požiarneho družstva, a hlavne kontrola a údržba našej zastaranej požiarnej techniky, ktorá len vďaka pomoci obecného úradu a zopár obetavých členov DHZ je stále funkčná (nevieme dokedy). Ďakujeme aj firme Lauris a Ave Moto, ktoré ako jediné sú nám ochotné vždy pomôcť. V priebehu roka sme viackrát kontrolovali korytá potokov po čoraz častejšej prietrži mračen a následného čistenia kanálov od nánosov hliny, lístia, konárov a komunálneho odpadu, ktorý naši nezodpovední občania sústavne vhadzujú do potoka. Každoročne kontrolujeme vodovodné hydranty v obci a zistené nedostatky sa nahlasujú obecnému úradu (znova chýbajú financie na opravu), pomáhame obecnému úradu s menšími prácami pri zvelaďovaní obce (búranie múzea a pod). Ku dňu detí sme na obecnej chate zorganizovali branné popoludnie "Hasiči deťom", kde deti utekali (aj keď mali ísť pomaly) trasu dlhú cca 1,5 km, na ktorej absolvovali rôzne súťaže. Hádzalo sa šípkami, ložilo sa po lane - opičia dráha, strieľalo sa zo vzduchovky, z luku aj z paintbalových pištoľí. Deti museli v plynových maskách prejsť vyznačenú

dráhu cez les. Po lúke zase skákali v mechu, zapájali požiarne hadice a nakoniec sa snažili rozbiť kotúčajúci orech kladivom (to ale nedokázal nikto). Po skončení súťaží sme si potom všetci pochutnali na výbornom guláši a kto mal chuť, tak si ešte mohol opiecť špekáčiky. Nebojím sa povedať, že to bola jedna z našich najlepších akcií za posledné roky (kto má záujem, fotky sú na internete www.kalnica.sk). V podobnom duchu sme zorganizovali aj **tretí ročník hasičskej súťaže**, kde sme popri výbornom guláši a cigánskej myseľi aj na deti, pre ktoré tu bola pripravená trampolína a skákací

hrad, kde sa mohli deti do sýtosti vyskákať a následne nato si mohli dať pomaľovať tvár. Všetky tieto atrakcie mali deti, samozrejme, zadarmo a ešte mohli ostať spolu s rodičmi na hasičskej zábave, ktorá sa skočila až nadržanom. K samotnej súťaži môžeme konštatovať len jedno, a to: „*bolo to fakt super, ale náš strojový park je už ozaj za zenitom*“. Keď sa nám nepodarí zmodernizovať hasičskú striekačku, spolu s ostatným príslušenstvom (hadice, savičky, spojky, prúdnica a pod.), tak na všetky súťaže môžeme chodiť ozaj iba ak, tak len do počtu, a to by možno omrzelo aj

tých pár posledných optimistov z našich radov. Počas pretekov sme spravili štyri požiarne útoky v časoch od 24,19 s do 25,41 s. Nepravili sme ani raz žiadnu chybu pri predvádzaní požiarneho útoku, ale znova nás sklámala mašina - netlačí vodu. Víťazné mužstvo z Hrádku malo čas 15,88 s a k tomu nemám čo dodať - páni, klobúk dolu. V Kálnici sa pretekov zúčastnili mužstvá z regiónu Beckov - Tematín a ako jedným z favoritov bolo prizvané aj mužstvo z Bohuslavíc - víťaz okresnej súťaže v Novom Meste nad Váhom. Spolu tu bolo 10 mužstiev, z toho tri ženské. Veľká škoda, že sa nám naše ženské mužstvo už nestihlo zorganizovať a pravdepodobne sa už ani nezorganizuje - škoda, možno v budúcom roku budú mať lepšiu konšteláciu hviezd a znova budú silným tímom. Celkové umiestnenie družstiev bolo podľa predpokladu: Hradok, Bohuslavice a Lúka medzi prvými, Kálnica 1 a Kálnica 2 medzi poslednými, ale nie posledné. Výsledky zodpovedali kvalite techniky, s akou mužstvá nastúpili na preteky. Kvalita požiarnej techniky superov - to je nekonečná pesnička o peniazoch, na ktoré my a ani obec nemá, možno až keď ozaj niekomu zhorí hora, lúky a, nebudaj, dom, potom sa budeme všetci pýtať: **prečo?** Nato si už odpoveď musí nájsť každý sám.

Milan Borcovan, člen DHZ

Činnosť TJ Zavažan Kálnica za posledné obdobie

Tak ako som informoval v niektorých predchádzajúcich číslach Kálnických ozvien TJ Zavažan počas roku 2009 a v prvom polroku 2010 pokračuje vo svojej úspešnej činnosti.

Je našim potešením, že členovia TJ Zavažan Kálnica sú úspešní i v športovej činnosti tak povediac mimo náš záber. Sú to úspešní študenti na Športovom gymnáziu v Trenčíne, kde sa venujú rôznym športom. Ďalej sú to talentovaní futbalisti, žiaci a dorastenci v AFC Nové Mesto nad Váhom. V neposlednom rade sú to vrcholoví športovci, ktorí síce reprezentujú iné kluby, ale prvé športové kroky robili na futbalovom ihrisku v Kálnici.

So záujmom sme nedávno sledovali Majstrovstvá Európy v ľahkej atletike, kde sme mali svoje železko v našom členovi - **Martinovi Benákov** - v hode oštepom. I keď sa mu medzi svetovými esami nepodarilo prebojovať do finálovej časti súťaže - nesklamal a úspešne reprezentoval Slovenskú republiku. Veríme, že úspešnú športovú kariéru má pred sebou, čo mu úprimne želáme.

Priaznivci futbalu určite držia palce aj **Milanovi Ivanovi**, ktorý sa postupne dostáva do formy a je úspešným hráčom Slovana Bratislava - rovnako mu prajeme úspešné športové napredovanie.

Naše futbalové tri mužstvá v sezóne 2009/2010 dosiahli nasledovné umiestnenie: **Žiaci** pod vedením trénera Jozefa Šlosára obsadili v II. triede, skupine „C“ - vynikajúce 1. miesto, za čo patrí všetkým hráčom, ale i trénerovi a funkcionárom žiackeho družstva poďakovanie. Žiaľ, z finančných dôvodov pre zvýšenú náročnosť na cestovanie, mužstvo nepostupuje do Majstrovstiev oblasti, ale zostáva v pôvodnej súťaži.

Dorastenci pod vedením trénera Miloša Šagáta obsadili v Majstrovstve oblasti veľmi pekné 8. miesto a majú predpoklad veľmi úspešnej činnosti i v nastávajúcej sezóne.

Muži pod vedením trénera Jozefa Vojtecha obsadili v Majstrovstve oblasti 14. miesto, čo im zaručilo pokračovanie v tejto súťaži i pre nasledujúci ročník. Mužstvo, aby v nastávajúcej sezóne nemalo problémy so záchranou, sa musí zlepšiť po hernej stránke, ale hlavne zodpovedným prístupom všetkých hráčov k tréningom. Sme jedným z mála mužstiev, ktoré tak náročnú súťaž, akou je Majstrovstvo oblasti Trenčín - Nové Mesto nad Váhom. - Myjava, hrali s vlastnými hráčmi - na hosťovaní máme len jedného.

Oproti predchádzajúcim sezónam sa nám skomplikovala doprava na futbalové zápasy vonku, keď sa cestuje osobnými autami. Veľké poďakovanie patrí ochotným rodičom žiakov a dorastencov, ale i ďalším, ktorí veľakrát bez nároku na úhradu za dopravu zabezpečujú túto činnosť.

S potešením môžem konštatovať, že sa môžeme pochváliť jedným z najkrajších a najkvalitnejších futbalových ihrísk a celého areálu v našej oblasti. Toto si však vyžaduje temer sústavnú starostlivosť. O vzhľad a čistotu sa stará hospodár Lubomír Mikuš s manželkou Jankou, kosenie traktorovou kosačkou, ale i vlastným krovinnorezom zabezpečuje Luboš Nedbal a v prípade sucha o polievanie hracej plochy sa stará Jozef Šlosár.

Neodmysliteľnou súčasťou všetkej činnosti futbalového oddielu je jeho „prezident“- predseda futbalového oddielu - Ján Nedbal, ktorý za pomoci ďalších členov TJ, ale i pracovníkov jeho firmy „NERIS“, zabezpečil zamrežovanie celého objektu športových kabín, rozšírenie nadkrytých striedačiek pre mužstvá, vyrobenie a montáž oceľových dverí na bunku, kde je uložená kosačka, ku ktorej sa zloději už trikrát neúspešne pokúšali vniknúť.

O skutočnosti, že vandali nezháňajú, sme sa presvedčili i tesne pred novou futbalovou sezónou, keď „prezident“ za pomoci Jožka Vojtecha a ďalších členov, museli vyrovnávať a znova privárať sklopnú konštrukciu časti bránky, ktorú „niekto“ pokrivil a poodlamoval. „Prezidentovi“ sme tak tiež vďační za vyrobenie a montáž trúbkovej konštrukcie pod lavičky vedľa hracej plochy - aby sa divákovi lepšie sledovali futbalové stretnutia.

Preto i touto cestou chceme poďakovať všetkým, ktorí svojou činnosťou prispievajú úspešnému napredovaniu športu v Kálnici, zvlášť všetkým aktívnym členom zo susedných Rakolúb, ktorí veľakrát môžu byť príkladom i domácim.

Okrem futbalu úspešnú činnosť vyvíja i **turistický oddiel**, ktorý, okrem iného, v spolupráci s klubom dôchodcov organizuje spoločné turistické akcie.

Stolnotenisový oddiel doterajšiu svoju činnosť zameriaval na organizovanie turnajov v rámci obce a zúčastňoval sa na stolnotenisových turnajoch v okolitých obciach, kde spravidla sa umiestňoval na popredných miestach. Od tejto jesennej sezóny sa družstvo mužov prihlasuje do dlhodobej súťaže organizovanej Oblastným stolnotenisovým zväzom Trenčín. Všetky organizačné záležitosti si zabezpečuje stolnotenisový výbor na čele s Liborom Lintnerom a Erikom Kukučkom. Verím, že sa im podarí včas vybaviť všetky registrácie hráčov a všetko, čo s tým súvisí a budú našu TJ Zavažan a obec Kálnica úspešne reprezentovať.

Za veľmi operatívne a kvalitné informácie ďakujem tvorcom našej obecnej web- stránky - Mirkovi Bušovi a Martinovi Markechovi, kde na adrese www.kalnica.sk sa možno dozvedieť všetky aktuálne informácie zo športu, ale i z iných oblastí.

Dušan Filip - predseda TJ Zavažan

Zaradený medzi našu atletickú špičku

Reprezentant Slovenskej republiky v atletike a člen Dukly Banská Bystrica **Martin Benák** v nedeľu 16.5.2010 na štadióne v Tmave za viac ako nepriaznivého počasia vymrštil oštep do vzdialenosti 79,90 metra, teda o 40 cm ďalej, ako mala hodnotu letenka do Barcelony na ME, a takmer o šesť a pol metra za svoj osobný rekord, a tak sa zaradil medzi našu atletickú špičku. Kálnica môže byť právom hrdá, pretože bude mať zastúpenie na ME v atletike v Barcelone v dňoch 26.7 - 1.8.2010. K Tmavskému výkonu Martina motivoval brat Andrej, ktorý ide v jeho šľapajach a zdá sa, že bude, ak nie lepší, tak určite aspoň taký dobrý, ako Martin. **Andrej Benák** tiež

zaznamenal prvé väčšie úspechy. Splnil limit výkonom 63,12 m na Európsky pohár mládeže do 17 rokov do Moskvy. V Moskve

nás reprezentoval v dňoch 21. - 23.5.2010. Andrejov výkon sa stále zlepšuje. Jeho momentálny osobák má hodnotu 65,52 metra. Andreja v najbližších dňoch čakajú Majstrovstvá SR v dňoch 10. - 11.7.2010 v Banskej Bystrici. Držíme palce a dúfame, že k Martinovmu čerstvému titulu Majster SR v hode oštepom pre rok 2010 prinesie aj Andrej takýto titul. A Martinovi želáme, nech sa mu splní sen, a na ME v Barcelone sa svojim výkonom prehádže z kvalifikácie do finále.

Martinove zlepšenia:

68,38 m	Castellón	31.5.2009
71,88 m	Břeclav	29.8.2009
72,27 m	Stará Boleslav	12.9.2009
73,49 m	Domažlice	26.9.2009
79,90 m	Tmava	16.5.2010

Slovenské historické tabuľky:

87,66 m	Jan Železný	Nitra	31.5.1987
83,38 m	Marián Bokor	Nitra	31.7.2000
80,78 m	Zdeněk Nenadál	Praha	2.6.1988
79,90 m	Martin Benák	Tmava	16.5.2010
79,60 m	Ján Garaj	Atény	17.6.1990
79,52 m	Štefan Lengyel	Praha	17.9.1986

Mgr. Jaroslava Ďurcová

DODATOK:

Na Beckovských slávnostiach v sobotu 10. júla 2010 opäť zvíťazil vo VIDLOMETE - hodil nový rekord 39,96 metra.

Na ME v Barcelone skončil Martin na 20. mieste, keď 30.7.2010 v kvalifikácii hodil 73,18 m.

Pán poslanec, na slovíčko: Ing. Ján Krchnavý

Ján Krchnavý je poslancom OZ v Kálnici už dlhé roky. V posledných voľbách kandidoval aj na starostu, skončil ako druhý, čo znamená, že sa teší dôvere občanov. Pracuje v komisii pre cestovný ruch, podnikanie a občianske spolunažívanie a popri starostovi je druhým sobášiacim poslancom.

1. ZDRUŽENIE PRE SEPAROVANÝ ZBER

Pán poslanec, Vašou najčerstvejšou skúsenosťou je ukončenie činnosti organizácie pre separovaný zber so sídlom v Kálnici. Zaujímalo by ma, prečo k tomu došlo.

Združenie obcí pre separovaný zber Javorina – Bezovec, n.o. naozaj ukončilo svoju činnosť a ja som od 1. mája nezamestnaný a zároveň likvidátor z rozhodnutia správnej rady. Príčina zániku súvisí so zlým technickým stavom zberového vozidla a s poklesom cien separovaných surovín. Zásadným problémom sa ukázala porucha zberového vozidla MAN - porucha automatickej prevodovky. Koncom roka bolo asi 6x v servise, ale napriek našim snahám sa ho nepodarilo sprevádzkovať. Dostali sme sa do situácie, že sme nemali čím vyvážať ani separovaný ani komunálny odpad, čím sme vlastne prestali poskytovať obciam dohodnuté služby. Pre obnovenie činnosti bolo nutné zabezpečiť iné

spoľahlivé vozidlo. Nové by bolo stálo okolo 4,5- 5 mil. Korún, staršie bolo v cene 1,5 až 2 mil. SK. Mali sme pripravenú žiadosť o dotáciu z recyklačného fondu na kúpu staršieho auta, ale starostovia to zamietli a rozhodli sa pre ukončenie činnosti. Viacerí videli budúcnosť v spolupráci s Technickými službami Nové Mesto nad Váhom.

Ktoré obce boli v Združení a kedy vzniklo?

Združenie zakladalo 17 obcí. Zakladateľská zmluva bola podpísaná 11.11.1997 týmito obcami: Kálnica, Lubina, Krajné, Podkylava, Vaňovce, Hrachovište, Višňové, Moravské Lieskové, Bzince pod Javorinou, Dolné Srnie, Kočovce, Beckov, Lúka, Nová Lehota, Stará Lehota, Modrovka a Modrová. Každá obec dala vklad 10.000 Sk do združenia. Dve obce vystúpili, a to Vaňovce v 2007 a Kočovce k 31.12.2008. Vývoz komunálneho odpadu a separovaný zber plastov, skla a papiera sme zabezpečovali ku koncu pre 15 obcí.

Kam sa vyvážal odpad?

Pôvodne mala skládky každá obec, teda smetisko bolo aj v Kálnici, neskôr boli zo zákona zatvorené. Funkčné skládky boli v Novej Vsi a v Kostolnom. Dnes je najbližšia otvorená skládka v Kostolnom.

Kedy ste vstúpili do Združenia a za akej situácie?

Bolo to 1. augusta 2009, teda zachytil som len koniec. Už vtedy som rozmýšľal, či nám technika vydrží. Jedno auto, LIAZ - Bobr, bolo staré, opotrebené (hrdzavé) a druhé auto „MAN“ nás sklámalo úplne, porucha automatickej prevodovky ho vyradila z prevádzky. Pri jeho opravách v servise MAN v Trenčíne sme len do náhradných dielov investovali cez 4000 euro, ale auto je i tak do dnešného dňa nepojazdné. Veľkým problémom bol odbyt a ceny vyseparovaných surovín, ktoré ani zďaleka nepokrývali náklady na zber a práce v triediarni. Napríklad vytriedené a zlisované kelímky od jogurtov a smotaný sme odviezli do Žiaru nad Hronom, ale tržba z ich predaja nepokryla ani náklady na prepravu, nehovoriac už o nákladoch

na ich triedenie a zlisovanie.

Kto bol Váš predchodca v Združení?

Bol ním Miroslav Paška, ktorý spočiatku súkromne zabezpečoval vývoz len komunálneho odpadu z obcí. Prevádzku mal v Kálnici. Neskôr prešiel so svojou firmou do Združenia, ktorého sa stal riaditeľom.

Je známe, že ľudia sa ťažko učili separovať.

Začiatky boli zložité, v plastoch sa našlo aj sklo, plienky, kuchynský odpad, dokonca aj zdochnutá mačka... Postupne si ľudia zvykali na pravidlá triedenia a privázané množstvá druhotných surovín obsahovali čoraz menej nežiadúcich prímiesí.

S ktorými podnikmi na spracovanie recyklovaného odpadu ste spolupracovali?

Vyseparované suroviny sme dodávali autorizovaným spracovateľom na území SR, a to: PET-flaše sme predávali do fi KORD-service Senica, sklenené črepiny do Vetropack Nemšová, papier do fi Romak-recykling Bratislava, drobnú tvrdú frakciu plastov (kelímky a obaly z jogurtov) do Žiaru nad Hronom, fi Transform-Recykling, plastovú fóliu do Matobaly Prievidza.

Ako vidíte možné riešenia?

Problémom je, že odpadové hospodárstvo sa rieši z opačného konca – stále riešime uloženie a likvidáciu množstva používaných nevrátnych obalov. Oficiálne skládky sa zaplňujú a je potrebné otvárať stále nové a nové. Náklady na odpadové hospodárstvo neustále rastú. Účinným riešením by bolo obmedziť používanie nevrátnych obalov na nevyhnutné minimum, čím by sa zmenšilo celkové množstvo odpadu, a teda aj náklady na jeho uloženie. Toto rozhodnutie nezávisí na nás a musíme vychádzať z reálneho stavu. Pre našu obec v najbližšej budúcnosti je vývoz odpadu zabezpečený prostredníctvom Technických služieb mesta Nové Mesto nad Váhom. Zatiaľ zo separovaných surovín vyvážajú len PET-flaše, ale od začiatku roka 2011 uvedú do prevádzky modernú triediacu linku a je perspektíva, že budú separovať všetky komodity, ako sme boli doteraz zvyknutí.

2. POSLANEC OZ

Kedy ste prvýkrát vstúpili do obecnej politiky?

Prvýkrát som išiel do volieb v r. 1986, kandidoval som na poslanca MNV. Zvolili ma a hneď som sa stal aj tajomníkom MNV. Moje prvé volebné obdobie bolo teda socialistické. Obec mala vtedy 21 poslancov. Po voľbách v r. 1990 bolo už len 12 poslancov a neskôr 9. Štyri volebné obdobia som bol zástupcom starostu. V neprítomnosti p. starostu som niekoľkokrát zastupoval pri sobášoch, uvítaní do života a na jednom pohrebe. Teraz som poslancom už šieste volebné obdobie.

Prezradte nám niečo „zo zákulisia“ poslanskej práce, aké sú jej problémy?

Obecné zastupiteľstvo je kolektívny orgán, preto ani jeden poslanec nemôže iba sám niečo presadiť. OZ má slúžiť občanom, mali by sme sa snažiť, aby občania boli spokojní. Napríklad vzrušenejšie debaty bývajú pri zvyšovaní poplatkov (voda, smeti). Naším cieľom je čo najmenej prenášať nárast nákladov na plecia občanov – niekedy sa to podarilo, nie vždy sa však dá tomu vyhnúť. Je dobré rešpektovať, ak niečo ako poslanci odhlasujeme, tak potom by sme mali všetci poslanci zastávať odhlasované spoločné stanovisko.

Všetky zasadnutia OZ sú verejné. Pred časom na OZ chodili aj občania, prišlo okolo 10-15 ľudí. V poslednom období už nechodí nik, i napriek tomu, že termín i čas zasadnutia je zverejnený na obecnej tabuli. Aj keď informácie zo zasadnutí OZ sa nachádzajú na internetovej stránke obce, uverejňované sú v Kálnických ozvenách, mám pocit, že informovanosť medzi občanmi poklesla. Možno verejnosti chýbajú bezprostredné a neskreslené informácie priamo z rokovaní o aktuálnych problémoch obce.

Stručne: sklámalo Vás?

Snažili sme sa pripraviť projekty na výstavbu obecnej kanalizácie, o jej vybudovanie sa usilujeme už dve desaťročia. V súčasnosti máme spracovaný aktualizovaný projekt na jej výstavbu, platné stavebné povolenie, chýbajú nám zatiaľ potrebné finančné prostriedky na jej reali-

záciu. Ale nevzdávame sa a stále hľadáme nové riešenia na ich zabezpečenie.

Máte radosť?

V minulosti boli aj problémy s udržaním školy v obci. Bolo krátke obdobie, keď ju navštevovalo len 11 žiakov, ale nepripustili sme jej zatvorenie. Bolo to nespome správne rozhodnutie, pretože kde sa škola raz zatvorí, už ju nikdy neotvorí. Ako sa zvykne hovoriť, kde je škola je vzdelanie aj kultúra, preto je škola pre život obce dôležitá a potrebná. Oprávnenosť úsilia o zachovanie školy potvrdzujú naši žiaci svojimi účasťami a dobrými výsledkami na rôznych súťažiach (napr. matematická olympiáda, recitačné súťaže a p.)

iné ako odmena. Práca poslanka, to je zodpovednosť a záväzok, nedá to človeku, aby prešiel problém, aby ho nevidel.

Ste rodený Kálničan, skončili ste vysokú školu - kde ste pracovali?

Do školy som chodil 5 rokov v Kálnici a 4 roky v Beckove. Vtedy sme chodili do školy aj poobede, bolo veľa žiakov a málo tried. Na strednú som išiel do Nového Mesta nad Váhom na priemyslovku. Učil som sa dobre, bral som to ako povinnosť, hanbil by som sa nevedieť. Výber vysokej školy bol pomerne jednoduchý, SVŠT strojnica fakulta v Bratislave. Automaticky som sa rozhodol pokračovať v strojárine. Myslím si,

že som si dobre vybral, aj keď dnes práca v strojárkej výrobe nie je docenená. Po škole som nastúpil do Vzduchotechniky v Novom Meste nad Váhom, kde som pracoval až do jej rozpadu v r. 2000 a potom som sa zamestnal v Považanoch v strojárkej fi HITEC a od 1. augusta 2009 som prešiel do Združenia pre separovaný zber so sídlom v Kálnici.

Máte zrejme dobré rodinné zázemie, keď Vám „dovolia“ toľko aktivít mimo domov?

Nikdy som si to neuvedomoval, ale naozaj, manželka musela mať veľa pochopenia pre moje záujmy, asi som dosť často doma chýbal, ale pochválím sa, nikdy mi to nevyčítala. Sedávali sme na obecnej rade a zastupiteľstvách často aj do jednej hodiny po polnoci. Moja rodina ma vždy podporovala a pomáhala v práci pre obec. V tomto smere som šťastný človek, priznávam.

Aké sú Vaše ďalšie záujmy, koničky, dovolenky – a ako na ne nachádzate čas?

V školských rokoch som hrával futbal za Kálnicu, potom ma získala turistika na VŠ - v SZM bol agilný oddiel a zostalo mi to aj v Kálnici v 80. a 90-tych ro-

koch. S partiou turistov som spoznával krásnu prírodu našich Inoveckých hôr, ale aj niektorých ďalších na území Slovenska. Viackrát sme sa zúčastnili turistického pochodu na počesť SNP Povstalecká vatra v Banskej Bystrici. Absolvoval som niekoľko náročných 50-km pochodov a výstupy na niektoré končiare vo Vysokých a Nízkych Tatrách. Ku koncu 80-tych rokov sme začali v turistickom oddiele s budovaním prvého lyžiarskeho vleku na Pieskoch, z neho sa neskôr odčlenil samostatný lyžiarsky oddiel.

Turistický oddiel v súčasnosti opäť ožil, vedie ho Janko Valovič. Stále mám vzťah k turistike, ale v poslednom období mi nezostáva veľa voľného času, a preto keď sa uvoľním chodím skôr sám na kratšie vychádzky do našich hôr.

Pri dome máme záhradu – aj keď to nie je celkom koníček. Venujem sa ovocinárstvu, pestujem stromčeky pre svoju potrebu, každý rok niečo zaštepím. Pri práci v záhrade mi podľa potreby pomáhajú manželka aj syn.

Prvé dovolenky sme prežili na

Slovensku. Mám pekné spomienky na Banskú Bystricu, Španiu Dolinu, Starú Lesnú a termálne kúpaliská pri Leviciach. Naposledy som bol so synom v Chorvátsku. Knihy čítam skôr v zime – detektívky, dobrodružné a historické romány. Niektoré knihy mám i zo separovaného zberu!

Ste tolerantný človek?

Dokážem počúvať ľudí, viem rešpektovať iný názor, ale ak mám pravdu, argumentujem a snažím sa, aby som presvedčil aj ostatných. Je to svojím spôsobom rozhovor. V malej obci sa v OZ nerozdeľujeme podľa straníckej príslušnosti, zostávame len poslancami, volenými zástupcami občanov, a to je veľké pozitívum.

Aké máte plány do budúcnosti?

Uvidíme, čo prinesie život a dovolí zdravie.

Pán poslanec, ďakujem Vám za rozhovor a do ďalšej činnosti želim aj v mene našich čitateľov veľa zdravia, úspechov v pracovnom aj osobnom živote a mnoho síl v práci pre blaho našej obce.

Zhovárala sa Dana Badžgoňová

Rok 1982 – Gerlach s Michalom Orolinom, známym horolezcom

ako i v športovej činnosti. Škola pomáha obci pri rôznych slávnostných príležitostiach, na ktorých vystupujú jej žiaci s pekným kultúrnym programom.

Čo Vám dáva práca poslanka?

Možno je to uspokojenie po-dieľať sa na veciach obce. S našou obcou som zviazaný, prežil som tu celý život, práca pre obec je pre mňa prirodzená. Keby som o ňu nemal záujem, nerobil by som to. Názory poslancov sú rôzne, každý zastáva svoj a niečím si ho treba obhájiť. Nikdy som v tom nehladal postranné úmysly a myslím si, že ani nikto ďalší. Boli sme zvyknutí pracovať bez peňažnej odmeny, robili sme pre niečo

Poštová známka k 400. výročiu Žilinskej synody

Slovenská pošta vydala k 400. výročiu konania Žilinskej synody novú poštovú známku. Autorom výtvarného návrhu je akad. maliar Dušan Kállay a rytinu vyhotovil akad. maliar Martin Činovský. Známkou vyšla v náklade 60 000 kusov. Zároveň vydali nákladom 3200 kusov FDC pečiatku s portrétom grófa Juraja Thurzu.

Na známke je zobrazený unikátny oltár, ktorý dal urobiť uhorský palatín Juraj Thurzo pre kaplnku na Oravskom hrade v r. 1611. Oltár bol prevezený r. 1752 do artikulárneho kostola v Nepochloch, kde sa dodnes zachoval. Reštaurovaný bol v r. 2003. Monumentálny oltár Speculum Justificationis bol programovým vyjadrením hlavných vieroučných otázok práve sa inštitucionálne formujúcej ev.cirkvi. Výtvarne vychádzal zo staršej grafickej predlohy z Norimberku (rytec Jost Amann podľa teológa Caspara Melissandera). Výnimočný je kvalitou stvárnenia náboženských ideí (symbol Sv. Trojice ako Božieho oka) do umeleckého diela zložitej kompozície, ktoré prevyšovalo svoju úroveň súdobé zobrazenia v protestantskom umení 17. storočia.

Známkou bola vydaná k 30. marcu 2010 – k výročiu Žilinskej synody. Jej nominálna hodnota je 1,10 eura. Generálny riaditeľ Slovenskej pošty Libor Chrást odovzdal známku na slávnostnej inaugurácii 30. marca 2010 v Žiline.

(b)

Blahoželanie – Štefan Šicko

Človek a jeho dielo – v tomto prípade by sa dalo povedať, že meno Štáfana Šicka bolo po dlhé roky synonymom pre Trenčianske noviny a pre Kálničanov bolo vždy spojené s prívlastkom kálnický rodák. Napokon, tento vzťah nikdy nebol jednostranný, aj Štefan Šicko sa k rodnej obci vždy hlásil. Samozrejme, prívlastniť by si ho chceli aj iní, napríklad mesto Trenčín, kde má dlhé roky svoj domov. Verejná knižnica Michala Rešetku v Trenčíne pripravila na 27. apríl 2010 v rámci cyklu Poznávame Trenčanov stretnutie Štáfana Šicka s priaznivcami pri príležitosti osláv jeho 75. narodenín (11. apríla 1935).

Štefan Šicko ako šéfredaktor Trenčianskych novín prinášal po dlhé roky správy z celého kraja, jeho články boli svedectvom o dobe a ľuďoch a svojou angažovanosťou spôsobili, že Trenčianske noviny sa stali nákladom 17 000 výtlačkov najpredávanejším regionálnym periodikom.

Pán Šicko, ako si spomínate na mladé roky v našej obci?

Detstvo a mladosť som prežil v Kálnici. Rád sa v spomienkach vraciam do tých čias, keď „i sneh bol belší a tráva zelenejšia“. Kálnica bola typická poľnohospodárska dedina, ktorá bola poznačená touto poľnohospodárskou činnosťou. Hlavná ulica bola kamenná-štrková, každú nedeľu ju dievčatá vypolievali a vyzametal. V predzáhradkách boli kvety, nielen ovocné stromy a lavičky na posedenie. Z detstva si pamätám niektoré udalosti. Vtedy boli všetky dvory a humná otvorené, deti bolo ako smetí – v škole bolo až 150 detí. Humná, stodoly, stohy slamy, stará cesta zo Záhumní do Súhrady i niekdajšia polozbúraná družstevná pálenica v Sklepárovcovi boli miestom na detské hry. Mali sme úžasnú voľnosť. K obľúbeným hrám patrili tzv. bojové stretnutia „horňanov“ a „dolňanov“. Boli to celé tlupy, hádzali sa kameňmi, ale nikdy sa nič vážne nestalo. Aj celý Kálnický potok sme dokázali prebrodiť, na mnohých miestach sa dalo kúpať (priehlbiny pre máčanie konope) a vody bola hojnosť. V potoku vtedy žili ryby a raky (bolo to ume-

nie vytriahnuť raka z úkrytu), dnes už nie sú. Raz v zime som sa v Sklepárovcovi zošmykol z lávky a spadol do ľadovej vody a pred zápalom pľúc ma zachránili príbuzní, hluchonemí súrodenci Dovinovci – sušil som sa u nich na peci.

Mal som šesť rokov, keď ma 1. mája 1941 rodičia vystrojili „na pole“ pást s deťmi jedinú kravičku. Do kopnej kapsičky som dostal chlieb, kúsok slaniny a do fľaše mlieko alebo čiernu kávu (meľtu). V pasení kravy som pokračoval cez prázdniny počas celej školskej dochádzky v obci, aj v meštianke. Páso sa od 1. mája do 1. novembra. Nepotreboval som žiadne topánky. Pasákmi boli deti alebo starší, a tí nám rozprávali

staré príbehy. Cez prestávku na obed sme sa od nich dozvedeli rôzne príbehy, a nielen to, ujo Masár–Hračaných nám dokázal spamäti zarecitolovať báseň Sama Chalupku Mor ho! Jeho otec bol učiteľom na cirkevnej škole, asi k tomu mal vzťah. Bol to taký dedinský vzdelanec a ovocinár. Kravy sme pásli aj na pasienku „Bane“, kedysi sa tam ťažilo olovo a meď a my sme sa tam počas obeda vybrali na prieskum. Našli sme tam pozostatky banskej činnosti, išlo o hlbinné dolovanie nerastov. Našli sme tam zahrabanú koženú zásteru kopáča, poriská z krompáčov a lopát a drevený rumpál – možnože to bol práve začiatok môjho neskoršieho záujmu o históriu.

Hlavnou mojou záľubou od mladosti bola literatúra a knihy. Všetko, čo bolo vytlačené ma, zaujímalo. V taške som si nosil nielen jedlo, ale aj nejakú knižku. Pochodil som po starých poválach, vypožičiaval som si hlavne staré kalendáre z tridsiatych rokov a časopisy. Možno, že to boli základy pre moju neskoršiu literárnu a žurnalistickú tvorbu.

Aké boli Vaše ďalšie kroky za vzdelaním a kedy ste začali publikovať?

Po skončení základnej školy v Kálnici a štyroch tried Meštianskej školy v Novom Meste nad Váhom som sa vyučil v profesii

nástrojár v SOU v Myjave v rokoch 1952-54. Tu som začal prispievať do mládežníckeho deníka Smena, písal som články s rôznou problematikou a básne. Stále som bol samouk. Prvým zamestnaním bola strojárska práca vo Vzduchotechnike v Novom Meste nad Váhom, ktorá trvala niekoľko mesiacov, lebo pre moju publikačnú činnosť si ma hneď vybrali do Presnej mechaniky Stará Turá, kde ma poverili redigovaním závodného časopisu, dvojtýždenníka Jemnomechanik v rokoch 1954-55. Odišiel im redaktor na vojenčinu. Vtedy žurnalistiku absolvovalo 4 až 5 ľudí, neboli profesionálni novinári. Stal som sa najmladším šéfredaktorom podnikových novín na Slovensku. Bola to obrovská šanca pre mňa a úžasná škola! Býval som v Starej Turej na slobodárni, nástupný plat som mal 1100 Kčs a po dvoch rokoch som si musel pripraviť náhradu, lebo som išiel na vojenčinu. Po vojenčine som od marca 1958 nastúpil na ďalší novinársky post na miesto šéfredaktora okresných roľníckych novín Považan v Novom Meste nad Váhom (1). V rámci reorganizácie okresov týždenník

Považan sa začlenil do okresných Trenčianskych novín a ja som sa od roku 1961 stal zástupcom vedúceho redaktora a od r. 1971 šéfredaktorom TN až do roku 1991, kedy všetky okresné noviny boli zrušené vládnym nariadením 30. júna 1991. Krátko som pracoval ako vrátnik a kurič v SOU železničnom a potom som išiel od mája 1993 do predčasného starobného dôchodku. Novinárske pero som však neodložil. U svojho prvého zamestnávateľa vo Vzduchotechnike som v r. 1994-1998 redigoval podnikový mesačník Vzduchotechnik a aktuálnymi príspevkami som prispieval do regionálnych periodík (Naša dedina, Global) a celoslovenského mesačníka Slovenský expres. V MY Trenčianskych novinách som naďalej uverejňoval reportáže a seriály z oblasti kultúry a histórie(2).

Časom ste absolvovali aj vysokoškolské vzdelanie,

kedy ste skončili žurnalistiku?

Studoval som večere, najskôr na Strednej ekonomickej škole v Trenčíne, odbor sociálno-právna starostlivosť, potom som absolvoval niekoľko novinárskych kurzov na Vysokjej škole politických a sociálnych vied a v novinárskom študijnom ústave v Bratislave. Externé štúdium žurnalistiky som absolvoval (3) v roku 1979.

Angažovali ste sa aj vo veciach verejných, keď ste boli tajomníkom MNV v Kálnici. Kedy to bolo a aké ste mali skúsenosti z tejto práce?

V roku 1964 som bol už ženatý s Martuškou Krchnavou – Holubkovských a začas sme bývali u jej rodičov na Záhumní. Neskôr s bratom Jankom a jeho manželkou Jarkou, rodenou Chodúrovou spoločne v novopostavenom rodinnom dome na Mačárovej. Zvolili ma za poslanca a úväzkového tajomníka MNV v Kálnici. Predsedom bol známy „richtár“ Adam Krchnavý, človek viac praktický a organizátorský, nie úradný typ. Už vtedy sa vedelo, že v kancelárii dlho neobsedí, a práve s jeho menom je spojený začiatok celej etapy rozvoja obce. Ako pracovník ONV

foto: Martin Šimovec

som mal tvoriť protiváhu a pomáhať najmä pri písomnostiach. Plat úväzkového tajomníka bol 200 korún. Mojou úlohou bolo koncipovať, spracovať a vytvoriť zápisky z rokovania rady a pléna MNV a vyhotovovať ďalšie písomnosti. K najcennejšiemu vtedajšiemu dokumentu určite patrí troška príodvážny a ambiciózný Volebný program, do ktorého som zahrnul všetky neskoršie realizované investičné akcie (modernizácia – nadstavba budovy základnej školy, park, asphaltovanie ciest, výstav-

ba dvojtriednej materskej školy a napokon aj kultúrneho domu). V rokoch 1964-1970 som viedol aj kroniku, doplnil som aj zápisy z obdobia vojny. Počas roka som si robil zápisky, na stroji som napísal text a do kroniky ho prepísala Vierka Masárová.

Vo vtedajšom krízovom období sa stalo, že Adam Krchnavý reagoval na invetívny voči jeho osobe a v auguste 1969 sa vzdal funkcie. Zastupoval ho jeho menovec, major Adam Krchnavý – Gazda. Vtedy som už (od roku 1966) býval v Trenčíne, do Kálnice som chodil vlakom do Nového Mesta nad Váhom a odtiaľ autobusom do Kálnice. Úradný deň bola streda. V zime vlaky meškali, často som prišiel neskoro, z Rakolíub som potom musel pešky, prišiel som premrznutý, raz mi omrzli uši. Elenka Hladká mi trela ušnice snehom, aby mi neodpadli... Uvažoval som, že takto sa to nedá, navrhol som, aby si našli miestneho. Za úväzkového tajomníka zvolili skúseného administrátora Rudolfa Michalca.

Kedy ste účinkovali v miestnom ochotníckom divadle?

Členom kálnického ochotníckeho divadelného súboru som bol v r. 1959-1961. Účinkoval som v divadelných hrách Večný plameň, povest o Studni lásky, Za frontom – hral som hlavnú úlohu a Spoločný byt.

Slovo vám učarovalo aj vo svojej poetickej podobe, vydali ste literárny zborník Rozhovory s časom a v r. 1962 ste zostavili almanach začínajúcich autorov V ústrety životu (4). Venujete sa stále písaniu poézie?

Napísal som vlastnú zbierku básní pod názvom Lanová priadza, ale zostala nevydaná v rukopise. Nemal som odvahu ju vydať. Niektoré básne som príležitostne publikoval v päťdesiatych a šesťdesiatych rokoch v Trenčianskych novinách, Mladej tvorbe, Čs. rozhlasu a v literárnych zborníkoch. Dnes píšem viac epigramy

Ako sa vám pracovalo v Trenčianskych novinách?

Trenčianske noviny (týždenník) asi desať rokov robili dvaja ľudia, v osemdesiatych rokoch už štyria redaktori plus ďalší spolupracovníci a prispievajúci autori. V Trenčianskych novinách si pokladali si za česť publikovať aj známi spisovatelia a básnici. Kultúrna úroveň v Trenčianskych novinách odrzkadľovala situáciu na literárnom poli v regióne, aj na

Slovensku. Noviny boli obľúbené, akceptované. Splnili daň svojej dobe, niekedy sme neboli obľúbení u vrchnosti. Hodnotenie tohto obdobia nájdete v prílohe MY Trenčianskych novín, ktorá vyšla ako súčasť čísla 49/2009 s názvom Päťdesiat rokov Trenčianskych novín. Vtedy to bolo ľahšie, nemuseli sme sa starať o inzerciu. Vychádzalo 17 000 výtlačkov pre 170-tisíc obyvateľov, dnes je náklad cca desaťtisíc výtlačkov.

Redaktori boli zamestnancami ONV. Mnohí absolventi Filozofickej fakulty UK, odbor žurnalistika, prišli do Trenčianskych novín, absolvovali prax, veľa sa ich vystriedalo, napríklad Maroš Pauer (vydal päť kníh), Milan Vranka, mnohí z nich pracujú v televízii, v rozhlase. V Trenčianskych novinách bola liaheň talentov.

Potešili vás akciou vo Verejnej knižnici M. Rešetku v apríli?

S touto akciou ma v knižnici dobehli. Prišiel aj kálnický starosta Miroslav Borcovan s typickým suvenírom, slivovicou. Aj po rokoch sa ukázalo, že ľudia reagujú, že Trenčianske noviny naozaj žili. Potešilo ma to. Maroš Pauer mi poslal pozdrav z Londýna, Katka Hudecová z Holandska, prišiel Milan Stano...

Spomenuli sme Milana Stanu, priateľa a známeho kálnického rodáka. Kedy vznikla vaša spolupráca?

Spolupráca s našimi novinami siaha do päťdesiatych rokov, keď začal v Trenčianskych novinách uverejňovať najskôr poéziu, neskôr humoresky, kresby a karikatúry ako predzvesť toho, čo bude robiť neskôr. Spolupráca

bola veľmi plodná, pravidelne uverejňoval karikatúry v rubrike Zápisník. Vzhľadom na dobré priateľské vzťahy sme boli snáď jediná redakcia, ktorá mala právo vybrať si z jeho početných súhrnných tlačou vydaných zborníkov (skladačiek) čokoľvek a kolkoľvek. Odvďačovali sme sa mu obsiahlymi rozhovormi o jeho aktuálnej tvorbe, študijných cestách a výstavách a neskôr i recenziami vydaných kníh jeho Vydavateľstva humoru, satiry atď. Sporadicky som prispel epigramami do jeho humoristicko satirického časopisu Kocúrko.

Nedá mi nespomenúť dcéru Luboslavu, ktorá pracuje ako šéfredaktorka MY-Trenčianske noviny. Máte radosť, že pokračuje vo vašich šlapajach?

Som rád, že v novinárskej činnosti pokračuje i dcéra Luboslava Sedláková, súčasná šéfredaktorka MY-Trenčianske noviny. Oceňujem, že jej pričinením sa pomery v redakcii konsolidovali, zabránila nebezpečnému

trendu prílišnej bulvarizácie a komercionalizácie a noviny sa orientujú predovšetkým na reálnu problematiku života regiónu. Možno, že v jej šlapajach pôjde aj jej dcéra Zuzana, ktorá ako bibliografka a publicistka po ukončení vysokoškolského štúdia v Žiline pracuje od tohto leta v jednej z najmodernejších knižníc v Prahe. Ani jednu, ani druhú som neviadol za „rúčky“, všetko bolo ich rozhodnutie, ale obom som zdôraznil mimoriadnu náročnosť a zodpovednosť novinárskeho povolania.

Vraciate sa do svojej rodnej obce?

Áno, každý deň v myšlienkach, v spomienkach. V reáli je to zložitejšie. Vzhľadom na našu rodinnú situáciu iba sporadicky navštvím rodisko. Ale vždy rád.

Stále vyzeráte sviežo a optimisticky, zrejme ste dostali do vienka dobré zdravie, aby ste mohli naplno rozvinúť svoje schopnosti a obohatiť náš svet o svoj vklad dobra. Povedzte, aký je váš recept na prežitie dobrého života?

K lekárovi nechodím, to je pravda, ani neviem, kde mám

kartu, nevozím sa, radšej chodím pešo a v Trenčíne mám i záhradku. Naďalej sa venujem turistike, chodím na hrby, bylinky. Vždy som bol v pohybe. V detstve som hrával futbal na Medňanských lúkach, do školy do mesta som chodil na bicykli. A stále sa venujem svojmu koníčku – histórii a literatúre.

Pripomeniem, že okrem spravodajstva a publicistiky ste sa venovali aj histórii rodnej obce: monografia Kálnica, ktorú vydal Obecný úrad roku 1996 a neskôr publikácia Sto rokov ochotníckeho divadla v Kálnici (5) sú dobre známe v našej obci. Predstavitelia obce vám udelili Cenu obce ako prejav uznania a vďaka za publikačnú činnosť o obci. Pripravujete niečo nové z tejto oblasti?

V súčasnosti končím jazykovú úpravu monografie Nové Mesto nad Váhom editora dr. Karlíka (robil som aj Beckov I.). Ešte chcem prispieť aj do monografie Trenčín III., ktorú zostavuje dr. Milan Šišmiš kapitolou História a súčasnosť regionálnej tlače v Trenčíne a do knihy Milana Stanu Kálnické príbehy II. spracujem ďalšie zaujímavé historicky zo života Kálnice z histórie i súčasnosti.

Pán Šicko, v mene našich čitateľov vám ďakujem za rozhovor a do ďalších rokov vám želám predovšetkým veľa zdravia, rodinnú pohodu a stále zaujímavé témy na písanie!

Dana Badžgoňová

Poznámky:

1. Ich vedúcim redaktorom bol dovtedy básnik a prozaik Adam Skúpy. Adam Skúpy pracoval cez vojnu v Beckove ako pomocník notára, v roku 1957 bol odsúdený za tzv. protištátnu činnosť na 18 rokov do Jáchymova do úradných baní a po roku 1989 bol rehabilitovaný.

2. Tituly: Za tajomstvami podzemných krás; Ako sa rodili Štúrove Trenčianske noviny; Dramatický osud Štefana Pilárika; Keď sa rozhoreli vatry slobody; Inovecké povesti a príbehy rezonujú medzi ľuďmi dodnes I.,II.

3. Diplomovou prácou „Štúrove Trenčianske noviny a ich odkaz dnešku.“

4. Preložil zo slovakizovanej češtiny báseň Jozefa Miloslava Hurbana Po padesát letech, v ktorej básnik spomína na Kálnicu a jej prírodné krásy.

5. Predchádzala jej menšia brožúrka 60 rokov ochotníckeho divadla v Kálnici.

Rozprávanie pri šálke mlieka

Predavačky ráno
z chodníkov náhlivo zmetajú ticho,
sny im v očiach nevymreli.
V mliečnej predajni vidia východ
slnka mliečny, biely...

Prvý lúč je špagát v mlieku namočený...
Prvé stoja v rade mladé ženy.

Ženy ráno
Ráno padá nebo na televízne antény.
Ráno je nosič bremien, ktoré hádže žene.
Ráno sa neoddá pozerať roztúžene,
ráno je chlapský pohľad stratený,

hoci jak mača zatúlané
krotko stúpa cez nohy, ňadrá ku tvári,
kde tvrdé starosti a mäkké dlane
obrazovka očí hned rozžiari...

Krímiči ráno
Tik... tak... tma tma rozdrobená jak kukuričná sečka
mäkko leží v ich navlhých viečkach.

Tuhý spánok líže z tváří únavu.
Mliečny sen im vlní deku huňavú.

Mliečny sen je prvé bdenie, dar, vyznanie, decko smädné:
Mlieko naše každodenné!

V prostred noci starý budík nástojčivo zahrčí:
Vstávajúte, vstávajúte, krímiči!

Prečo je mlieko ráno ťažšie?
Predavačka tisíce raz kanvu plní
a predsa nespozná,
že žblnkotavé mliečne vlny
sú kruhy krímičovho sna

a ťiaž, čo nebadane tisne k zemi
mäkké ruky žien za rána,
sú ťažké kroky, súcit nemý,
storočná huňa plátaná,

s ktorou každý deň v kíboch premrznutý,
bodrý v starosti o iných,
predbieha slnko na svojej púti
o štyri ranné hodiny...

Prečo si prišla?

Divá riava krotne v širokom koryte rieky.
Človek si pokojne hladí riedke vlasy,
rozvážne lúska lieskovce všedných dní.

Prečo si prišla?
Prečo vháňaš prívál krvi do srdca
a pohľadom ako ostrým kameňom
rozbíjaš tichú hladinu pohody?

V bezmocnom odlive síl krúžia víry nepokoja,
potápajú lieskovce všedných dní...

Prečo si prišla?
Prečo máš takú veľkú vieru?

Len v čase poveternostných porúch, teda zriedkakedy,
má rieka dovolené peniť sa, vášnivo burácať,
no zmeniť smer, zmeniť sa znova na sviežu riavu
neomylný, prísny zákon prírody jej nikdy nedovolí.

Prečo si prišla?
Viera vraj hory prenáša.

Prečo si prišla?
Bojím sa zázraku...

Štefan Šicko, zo zbierky básní Lanová priadza

ZO SZV v Kálnici

Ešte si neprešiel?

Ak si neprešiel prvý náučný včelársky chodník, tak si si neutužil svoje zdravie, nezmúdreľ si, nič si sa nedozvedel, ale možno ti to ani nechýba. Cez to všetko sú včelári radi, že v okrese Nové Mesto nad Váhom sme predsa len inšpirovali aj iné organizácie či zoskupenia.

V lokalite Beckov vznikol **Náučný chodník PR Beckovské Skalice**. Slávnostné otvorenie sa konalo 21. mája 2010. Prírodná rezervácia Beckovské Skalice o výmere 29,5 ha bola vyhlásená Krajským úradom v Trenčíne 1.12.2003 s cieľom zachovať „ostrov pestrej prírody“ v urbanizovanej krajine Stredného Považia.

V letnom období nám bolo umožnené byť spoluautormi a organizačne sa zúčastniť na akcii **PARÁDA**, kde bol vlastne vytvorený jednodňový náučný chodník, na ktorom mali stánky včelári, lesníci, poľovníci a iné organizácie, kde hlavným sponzorom bol paralympijský výbor. Otvorenie včelárskej časti zabezpečili deti zo ZŠ v Kálnici s programom Rok na dedine.

Včelárska ZO v Novom Meste nad Váhom predstavila širokej verejnosti včelu zväčšenú 60-krát, deti mali možnosť v medomete vytočiť med, ktorý zároveň ochutnávali spolu so všetkými záujemcami. Pripravili sme súťaž pre deti, kde bolo 10 súťažiach. V stánku sme ešte ponúkali na ochutnávku Trnavskú medovinu, ktorá už získala 5 medailí na medzinárodných súťažiach.

Sponzorom včelárskeho stánku bol TC-Contact, za čo im ďakujeme.

Aktivita ZO SZV v Novom Meste nad Váhom naďalej pokračovala a 16 včelári z Nového Mesta nad Váhom a okolia opravili **vo včelárskom skanzene** v Kráľovej pri

Senci dve zlé strechy na včelínach, v ktorých sú umiestnené historicky staré slamené úle.

V snahe

vzdelat členov ZO SZV sme dňa 8.8.2010 na ihrisku TJ Zavažan Kálnica usporiadali **Včelársku nedeľu**, ktorej sa zúčastnilo aj napriek nepriaznivému počasiu do 50 členov. Dopoludnia sme mali prednášku, potom bol podaný guláš, a keď sa počasie umúdlilo, prešli sme náučný chodník. Na náučnom chodníku počas tohto roka pribudli tri oddychové posedenia a tri WC.

Zúčastnení včelári i nevčelári odchádzali spokojní. Treba poďakovať najmä kuchárkam Emílii Pažitnej a Zdenke Kukučkovej za uvarenie dobrého gulášu, s ktorým sme sa snažili zmierniť prehru futbalistov na domácej

pôde, a tak, posilnení našim gulášom veríme, že v nedeľu zase vyhrajú. Bezpochyby patrí poďakovanie za spoluprácu Obecnému úradu v Kálnici a jeho pracovníkom, ako aj vedeniu TJ Zavažan Kálnica.

Tibor Valovič, predseda ZO SZV

PUBLIKAČNÁ ČINNOSŤ SZV

Medové kráľovstvo – knižka – môžete si zakúpiť u p. Tibora Valoviča.

Napísal František Nešpor, z českého originálu preložil Ján Repka. Vydal Slovenský zväz včelárov ako 7. publikáciu v edícii Slovenská včela. Knižka je bohatým zdrojom informácií pre všetkých obdivovateľov včiel, ale zvlášť je určená žiakom základných škôl.

KONFIRMÁCIA – 24. - 25.4.2010

Uplynulé dva roky sme s našimi katechuménmi, posilňovaní Pánom Bohom, prežívali jeden deň za druhým a s Jeho požehnaním sme sa tešili na dni ďalšie. Tak sme sa dostali až po 2. nedelu po Veľkej noci roku 2010. Naše modlitby, v ktorých

rou, boli vypočuté. V sobotu 24. apríla 2010 sme sa na skúške v modlitebni v Kálnici presvedčili, že vedomosti z vierouky všetci majú a naučené pravdy si osvoja a nikdy ich neopustia.

Deň ich konfirmácie – 25. apríl 2010 –

bol deň slávnostný. V chráme Božom v Beckove pri Večeri Pánovej prijali telo a krv Ježiša Krista, užili teda aj druhú sviatosť (tou prvou bol Krst svätý). Týmto sa úplne stali dospelými členmi našej evanjelickej cirkvi augsburgského vyznania.

Z úprimného srdca sme ich medzi nami privítali a dúfame, že budú pod Božím vedením kráčať ďalej cestou, možno niekedy krivolakou, budú prechádzať aj tesnými bránami, ale oporou im budú na každom mieste

sme v rozhovore s Pánom Bohom prosili o zdarné deti obdarené umom a pevnou vie-

a v každej chvíli slová: „Až posiaľ pomáhal mi Hospodin!“.

Ing. Darina Jarábková

Poľnohospodárske družstvo v Kálnici kedysi

Zaspomínajme si – aj takto sme pred polstoročím oslavovali... roky 1959-1960 (fotografie sú zo zbierky p. Igora Jelínka, ktorému ďakujeme za spoluprácu).

VEĽKÁ VODA

Dlhotrvajúce dažde v priebehu mája sa v našej obci prejavili aj takýmto spôsobom: potok preplnený vodou po okraj, zosuvy pôdy pod Bulovou, stojaca voda na roliach... Fotografie Martiny Jacolovej a Martina Markecha sú z 2. júna 2010; viac je na www.kalnica.sk.

foto: M. Jacolova

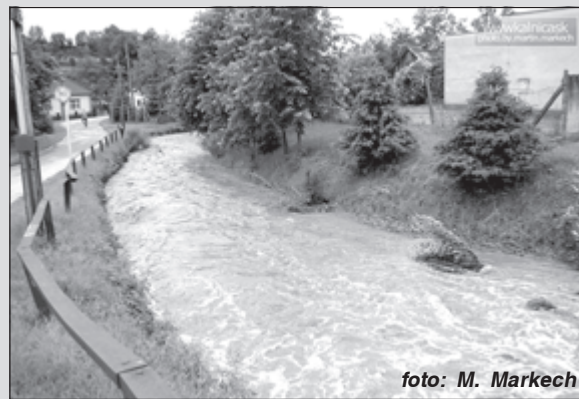

foto: M. Markech

Poľnohospodárske družstvo v Kálnici dnes

Obsiata plocha: Pšenica: 130,48 ha – priemerná úroda 42,32 q/ha.
Repka: 88,91 ha – priemerná úroda 21 q/ha.

Následne bola zozbieraná slama po výmlate a tak tiež podmietnuté strmiská ako po zbere repky, tak po zbere pšenice. Tak, ako s každým tento rok počasie cvičí, tak aj s nami, čo sa prejavilo aj na dosiahnutých výsledkoch a ešte stále nevieme, ako sa nám podarí zozbierať snečnicu a kukuricu. *Eva Kadlečiková*

Kocúrkovo a jeho príbeh

V stredu 23. júna 2010 sa konala prezentácia knihy „Kocúrkovo a jeho príbeh“ v Ružinovskom Dome kultúry v Bratislave.

faťom svojej doby, takýto časopis by za socializmu určite nemohol existovať. Tento časopis by nemohol vychádzať bez podpory svojich čitateľov, ani bez svojich spolupracovníkov, ktorí sú mnohí renomovaní humoristi, spisovatelia, ale i neznámi prispievatelia z celého Slovenska. Táto kniha je vlastne poctou jeho čitateľom, prispievateľom i dôkazom, že Slováci majú zmysel pre humor, radi sa smejú a pobavia na tomto ľudovom zábavnom Kocúrkove. Časopis je zároveň aj akousi kronikou svojej doby, lebo reaguje na všetky peripetie ponovembrovej rodiacej sa slovenskej demokracie. Nájdete tu anekdoty na vtedajších, ale i súčasných politikov, lebo Kocúrkovo si nedáva servítku pred ústa a politické vtipy odrážajú vtedajšiu dobu. Kocúrkovo si vždy strieľalo z tých, ktorí boli momentálne pri moci. Politické vtipy sú nielen púhym protestom, ale i dôkazom bezmocnosti občanov. Smiechom sa totiž uvoľní skrývaný hnev a politici sú touto formou postrčení k tomu, aby už konečne začali konať. Vtipy o politikoch sa pred ničím nezastavia a sú niekedy i kruté. Sú skrátka odkazom doby.“ – (koniec citátu.)

Autorova spoveď:

„Veľa som sa o humore naučil a stal sa mojou filozofiou. Robiť humor je aj poslaním, lebo tak vlieva do ľudí optimizmus. Vravím, že život by sa nemal brať až tak vážne, aj tak z neho nevyvážneme živí. Bez humoru sa nedá žiť. Je to moja životná skúsenosť.“- (koniec citátu)

A nakoniec jeden vtíp:

Jasnovidka číta zákazníkovi z ruky budúcnosť a vraví: Budete na druhom svete kopať prvú ligu.

Zákazník sa zasmieje: - Ale veď ja neviem hrať futbal...

- Tak čím skôr začnite, lebo v sobotu máte prvý zápas.

Igor Jelínek

Na prezentácii knihy, ktorú vydal náš rodák Milan Stano, sa zúčastnilo množstvo priaznivcov humoru a Kocúrkova. Prišli aj dlhoroční spolupracovníci spred dvadsiatich rokov až doteraz, spisovatelia, satirici, humoristi, aforisti a ďalší prispievatelia a priatelia.

Úryvky z knihy čítal herec Dušan Kaprálik, ktorý knihu i krstil spolu so speváčkou Marcelou Laiferovou, a to údermi palíc, lebo dobrá satira si zasluhuje poriadny výprask.

Po palicovaní nasledovalo posedenie pri dobrom víne a hlavne dobrých vtipoch, pri ktorých zábava pokračovala až do nočných hodín.

Knižku by som chcel priblížiť citovaním časti úvodu:

„Držte v ruke knižku o humoristicko-satirickom časopise Kocúrkovo. Jeho prvé číslo vyšlo 19. júna 1990 a vychádza nepretržite doteraz (2010). Je die-

Letná príhoda

Dňa 30. júna som sa prechádzal po záhrade, avšak po krátkej chvíli únava na mňa prišla akoby z hôr vyšla. Nuž, nepozeral som ani kam si sadnúť, avšak trávnik je tu veľký dost – posedím si na mäkkej tráve ako na svadbe hostí. Lenže omyl veľký sa mi stal, nesadol som do trávy, ale do mraveniska.

Mravci to rýchlo zbadali, nuž aj sa bránili, štípali ma poriadne, ale ja nevládzem z mraveniska vstať, len na záchranu čakať, čo ma od tiaľ vyťahne. Kričal, volal som o pomoc, lenže nik ma nepočul. Až po dobrej chvíli prišla manželka, ktorá mi chcela pomôcť vstať. Toto sa jej nepodarilo, lebo spadla vedľa mňa. Takto obaja na zemi, na mne mravci, sme si trocha poležali. Vstať sa mi vôbec nepodarilo, pokiaľ neprišla pomoc. (Zavolala ju manželka, keď sa jej podarilo postaviť na nohy.)

Takúto som mal vychádzku v záhrade.

Michal Zahumenský (1916)

Autor príspevku 15. augusta 2010 oslávil svoje 94. narodeniny. Srdečne gratulujeme!

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

máj – august 2010

NARODILI SA:

Natália Bříliková, Alex Břílik, Tibor Rozvadský

UZAVRELI MANŽELSTVO:

Peter Herák – Daniela Valovičová
Marián Roško – Katarína Krivá

BLAHOŽELÁME:

50 r.: Danka Filipová, Daniela Masárová, Milan Kukučka, Miloš Masár, Lubica Petrášová
60 r.: Mária Dovinová, Ján Krchnavý, Milan Krchnavý, Zdenka Potočková
70 r.: Anna Jacolová, Anna Urbanová, Ludmila Krchnavá, Mária Kucharovičová
80 r.: Ján Kubiš, Božena Záhumenská
90 r.: Ján Krchnavý, Paula Kubišová

ROZLÚČILI SME SA:

Ján Krchnavý, Ondrej Beláni

MATERSKÁ ŠKOLA V ŠKOLSKOM ROKU 2009/2010

Beseda o včelách

Keďže materská škola má podľa nového vzdelávacieho programu aj vlastné meno „Vrťká včielka Bzučuľka“, uvítali sme besedu so včelárom p. Tiborom Valovičom. Počuli sme veľa zaujímavých vecí, lebo o živote včiel toho zatiaľ veľa nevieme. Pán Valovič nám priniesol ukázať aj „matečnik“, z ktorého sa pred očami detí vyliahla včelia kráľovná. Keďže je narodení neškodná, deti ju mohli mať aj na rukách.

Beseda s poľovníkom

Zaujímavá bola tiež beseda s poľovníkom s p. Ing. Vladimírom Víťazom. Deťom rozprával o živote zvierat, o ich ochrane a starostlivosti o ne. Deťom priniesol na ukážku rôzne parohy a krásneho sokola hôrneho. Vysvetlil deťom, kedy môžu poľovníci loviť a prečo (aby sa zver nepremnožila alebo keď je chorá). Ďakujeme aj p. Víťazovi.

Deň matiek

Deň matiek sme výnimočne oslávili v materskej škole. Kvôli chorobnosti bolo menej detí i rodičov, ale program sme si urobili, deti boli menej vystresované a aj keď sa niečo nevydarilo, boli sme „v pohode“. Samozrejme, oslavu sme zakončili diskotékou a pohostením.

Vystupujeme na Folklórnom festivale v Krivosúd Bodovke

Keďže nám pomohli aj deti zo základnej školy, p. zástupkyňa Danka Krchnavá navčičila s deťmi pásmo ľudových zvykov „Rok v dedine“. Vystúpenie malo úspech, deti sa snažili a brali to veľmi zodpovedne. Bodovčania boli radi, že sme nesklamali a predviedli sa v plnej kráse, aj keď nie sme folklórny súbor a nácvik je o to náročnejší. Ďakujeme p.uč. Danke Krchnavej a deťom, že nás reprezentovali na folklórnom festivale v Krivosúd Bodovke dňa 31. mája 2010.

Paráda na Zelenej Vode

Od kálnických včelárov sme dostali pozvanie na „parádu“- deň s paralympionikmi na Zelenej vode, kde sa deti opäť predviedli so svojim programom „Rok na dedine“.

Deň detí s hasičmi na chate

Deň detí bol pre nás všetkých veľkým prekvapením, lebo základná škola s materskou školou, ale aj všetky deti z Kálnice dostali pozvanie od kálnických hasičov na obecnú chatu. Na chatu nás vyviezli na hasičskom aute. Všade rozvoniaval guláš, pre deti bola pripravená cesta lesom s rôznymi súťažami. Skôr, ako sme vyrazili, stihli sme si opiecť špekáčiky a „hor sa“ na dráhu. Deti boli unesené z originálnych disciplín, súťažilo sa od najmenších detičiek a každé dostalo medailu, takže boli všetci spokojní. Ďakujeme predsedovi hasičského zboru p. T. Kukučkovi a všetkým hasičom za krásny Deň detí, pohostenie, úžasné nápady, sladkosti a hlavne tú veľkú zodpovednosť.

Ďakujeme

Ďakujeme rodičom, ktorí pomohli finančnými príspevkami na nákup hračiek, encyklopédií, DVD prehrávača (rodina M. Dovinu, R. Dovinu, P. Pavlecha). Ďakujeme za poskytovanie výtvarného materiálu, kartónov a rôznych kancelárskych potrieb. Ďakujeme rodičom, ktorí darovali ZŠ s MŠ dve percentá z daní.

Vďaka patrí aj p. Dušanovi Ševčíkovi, ktorý sponzorsky vyrobil a zároveň namontoval drevené lišty na všetky presklené dvere v MŠ (na zabezpečenie proti úrazu detí). Poďakovanie patrí starostovi obce Ing. Miroslavovi Borcovanovi, ktorý zabezpečil deťom nové krpce ku krojom pri príležitosti vystúpenia na Bodovke.

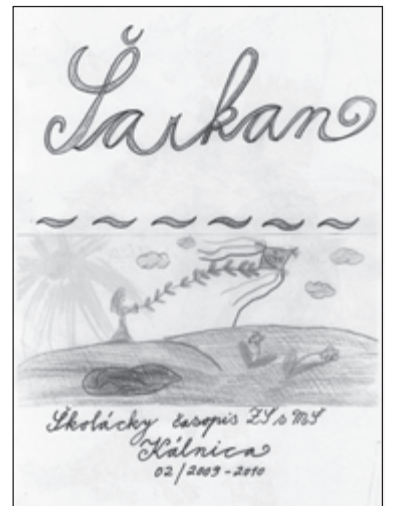
Zuzana Škulcová za MŠ

Základná škola v školskom roku 2009/2010

Ako a čím žila naša základná škola nájdete, vážení čitatelia, na webovej stránke obce Kálnica na stránkach školského časopisu Šarkan. Titulná strana dáva tušiť mnohé tajomstvá – tak otvorte na:

www.kalnica.sk; alebo

www.zskalnica@zskalnica.edu.sk.

Boli Galbaví zemaniam?

Keby sme im túto otázku položili niekedy v 18. alebo v nasledujúcich storočiach, určite by na ňu odpovedali kladne. Podľa určitých indícií sa domnievame, že si to zrejme niektorí nositelia uvedeného mena myslia dodnes.

Prvé zmienky o tom, že nejaký Valovič sa oženil s Galbavou, sú z roku 1666. Už vtedy v dokumentoch šľachty Trenčianskej župy môžeme nájsť tento záznam: „Valovič Ján, ináč Galbavý, zomrel v Kálnici.“ O niečo neskoršie – v roku 1699 – sa v zozname šľachty naprosto ojedinele okrem mena muža objavuje aj meno jeho manželky: „Rozson Kalnicz, Martini Walowycs et Rita Galbavich.“ Bola to táto žena ako prvá nevesta Valovičovcov alebo nimi boli aj iné Galbavé pred ňou? Vieme však, že od uvedeného dátumu väčšina Valovičovcov začína k svojmu priezvisku používať aj prímenie Galbavý. Súčasne prestali používať aj svoj šľachtický predikát „Kálnický“. Prečo tak urobili sa nám na základe dostupných prameňov nepodarilo zistiť. Prímeno Galbavý potom neskoršie aj s ďalšími prímenami ako Palkech, Lštok, Valech, Martinech a podobne, používali aj počas celého 19. storočia. Postupne čoraz častejšie sa však v matrike objavujú záznamy bez tohto prímena.

V roku 1765 sa v zozname šľachty Trenčianskej župy objavuje odrazu zápis, ktorý na prvé miesto dáva Galbavý a meno Valovič dáva už iba ako prímeno. Tým sa akoby povýšili medzi príslušníkov šľachty. Tento zápis je dosť nepochopiteľný najmä preto, že ten, čo oň žiadal, musel sa preukázať vždy hodnoverným dokumentom, akým bol spravidla originál Armálesu alebo jeho odpis urobený na hodnovernom mieste, ktoré dosvedčovali nespochybniteľnosť jeho šľachtictva. Dokonca aj v takýchto prípadoch to museli žiadatelia, ak sa z rôznych dôvodov presťahovali do inej župy, pomerne zložito a zdĺhavo dokazovať. O tomto sa zachovalo dostatok dokumentov, predovšetkým z pozostalosti čachtickej vetvy kálnických Valovičovcov. Pravda, pisári niekedy možno aj z nedbanlivosti nerozlišovali medzi kurialistami, armalistami a libertínmi. V registách sa okrem skomolených priezvisk často zemaniam ocitajú ako libertíni. Pri ďalších zápisoch sú však zapísaní opäť medzi zemanami zrejme aj preto, že dokázali svoje šľachtictvo. To však nemohli dokázať libertíni, a teda ani naši Galbaví.

Práve na vyššie uvedený súpis šľachty z roku 1765, resp. 1754 – 55 sa odvoláva aj jeden z maďarských autorov publikácie o uhorskej šľachte Béla Kempelen, ktorý uvádza tento rod pod heslami Galbavi – Kálniczay (alias Valovics) a aj Valovjeh (alias Galbavi). Kladie akoby rovnítko medzi nich a vlastne tým roz-

širuje klamlivú informáciu, ktorú vytvoril pisár župného úradu v Trenčianskej župe, ktorú autor uvedenej publikácie zrejme považoval za pravdivú. Bral teda zápis v uvedenom zozname šľachty ako hodnoverný. Došlo však tým z hľadiska nášho poznania k niečomu dosť ťažko predstaviteľnému. Totiž, aby sa niekto stal šľachticom púhym zápisom obyčajného pisára, aj to len na základe príbuznosti Galbavých s Valovičovcami, bolo niečo ťažko predstaviteľné. Na niečo podobné mal právo iba pannotník. Preto to bol akt, ktorý sa vymykal z právnych rámcov tých časov. Vystáva rad otázok na základe čoho tak uvedený pisár, vyslovene protiprávne, konal? Pomýlil sa, bola to priateľská služba niektorému z Galbavých, alebo tak konal preto, lebo za to dostal slušnú odmenu? Na tieto otázky nám však dostupné dokumenty nedávajú odpoveď.

Zdá sa nám preto celkom prirodzené, že Valovičovci vedomí si toho, že šľachtický titul patrí iba im a že Galbaví zneužívajú svoje príbuzenstvo s nimi, sa cieľavedome snažili o to, aby sa odstránil uvedený lapsus. Viac razy namietali proti tomu, aby sa Galbaví sami povýšovali medzi šľachticov iba preto, že si za manželky vzali dcéry z rodu Valovičov, respektíve Valovičovci sa oženili s Galbavými dcérami.

Michal Krajčík na základe rozprávania svojho starého otca to vo svojich spomienkach vidí takto: „Zdá sa, že rod Galbavý začal tento spor už pred rokom 1721, keď sa prvá Galbavá vydala do domu Valovič. Pod dojmom písania mena Valovič – Galbavý, príslušníci rodu Galbavý začali veriť tomu, že sobášom získal šľachtický titul aj ich celý rod.“ Jeho starý otec, ktorý mu o tom rozprával, zrejme nevedel, že prvá Galbavá prišla do rodiny Valovičovcov už v 17. storočí. Oba rody však boli napriek sporom medzi sebou veľmi previazané, o čom svedčí používanie prímena Galbavý, ako sme už uviedli, počas celého 19. storočia a dokonca ojedinele aj v 20. storočí.

Je však zaujímavé, že tak Galbaví ako aj Valovičovci už v 19. storočí nevedeli vysvetliť, ako došlo k tomu, že začali používať prímeno Galbavý. (Toto meno podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka znamená „používajúci prevažne ľavú ruku“, prenesene „nešíkovný, kypťavý“). Uvedenú neznalosť konštatuje aj spis Observaciones (prieskum, stanovisko), ktorý môžeme datovať niekde medzi roky 1802 – 1824. Uvádza sa v ňom: „S prezývkou Galbavý, čo ani sám nevieš, ba ani iní toho priezviska, čo sa stretávajú v protokoloch z roku 1748 a 1768.“ Ďalej konštatuje, že neexistuje dôvod, aby boli Galbaví uznávaní ako zákonní dedičia šľachtictva odvode-

ného od príbuzenstva s rodinou Valovičovcov – potomkov Blažeja, Martina a Jána, nobilitovaných cisárom Rudolmom II. 3. apríla 1592. V uvedených dokumentoch sa opakovane zamieťa šľachtictvo Galbavých. Tieto dokumenty nespochybniteľne dokazujú, že Galbaví neboli šľachtici. V spisoch Trenčianskej a Nitrianskej župy boli vedení ako libertíni, čo však nie je jedno a to isté. Oni si to však zrejme mysleli, tvrdošijne na tom trvali a museli byť preto opakovane presvedčovaní o tom, že sa mylia.

V čom spočíval rozdiel medzi obidvoimi stavmi?

Šľachtici počas feudalizmu predstavovali príslušníkov privilegovanej vládnucej vrstvy, a to bez rozdielu toho, na akom stupni sa nachádzali. So šľachtickým titulom boli spojené rôzne výsady, napríklad osobná sloboda, čo znamenalo, že šľachtic mohol byť súdený len kráľom, jeho vlastníctvo nepodliehalo žiadnej daňovej povinnosti, ani colným poplatkom, disponoval zvrchovaným právom nad svojimi poddanými. Jedinou povinnosťou šľachtica bola vojenská služba a vernosť kráľovi.

Libertíni, (slovensky: slobodníci) patrili k pomerne úzkej vrstve obyvateľstva. V počiatočnej fáze uhorského feudalizmu to boli jednotlivci, ktorí sa ešte nedostali do feudálnej závislosti, v období neskorého feu-

dalizmu to boli obyvatelia oslobodení od základných feudálnych povinností s platnosťou pre seba alebo aj pre svojich potomkov, často však iba do štvrtého pokolenia. Slobodníctvo sa nadobúdalo vyplatením sa peniazmi, oslobodením zo strany zemepána, napríklad za verné služby a pod.

Sociálne to bola veľmi rôznorodá vrstva. Patrili k nej jednotlivci, ktorí svojim majetkom prevyšovali priemer poddaných sedliakov, ale aj bezmajetné obyvateľstvo. Všeobecne k nim patrili tí, ktorí sa narodili z manželstiev uzavretých medzi zemaniami a sedliakmi. Oslobodenie spod zemepanskej zvrchovanosti však neznamenalo, že by sa slobodníci dostali medzi privilegované vrstvy šľachty. Museli aj ďalej platiť štátne a stolické dane, odvádzať cirkevný desiatok a vykonávať roboty a verejné práce predpísané stolicou. Zostávali teda naďalej súčasťou najnižšieho poddanského stavu, zatiaľ čo zemaniam, aj keď majetkovo boli na tom často horšie ako libertíni alebo sedliaci, ako šľachtici patrili k najvyššej, vládnucej vrstve vtedajšej spoločnosti. Možno práve toto bol dôvod, prečo sa Galbaví snažili dostať do zoznamu šľachty. Napriek úsiliu sa však jej príslušníkmi nikdy nestali regulárnou nobilitáciou.

**PhDr. Pavel Barinych, CSc.
Ing. Igor Ďurič, PhD.**

Prezentácia knihy

V sobotu dňa 19. júna 2010 sa v Kultúrnom dome obce Kálnica uskutočnila prezentácia a krst knihy autorov Pavla Barinycha a Igora Ďuriča: **BLAŽEJ KÁL-NICKÝ** zvaný **VALOVIČ**.

Kráľovský miestodržiteľský notár a jeho rod od roku 1592.

foto Martin Markech

Hľa, Boží stánok je medzi ľuďmi...

Biblickým slovami, milí čitatelia, jeden z mnohých, vyjadrujem radosť zo skutočnosti, že katolícki veriaci v obci Kálnica od 5. júna 2010 majú kaplnku zasvätenú sv. Terézii, nazývanej aj Terezka. Exteriér síce ešte čaká na obnovu, v interiéri sa však už slávi sv. omša každú nedeľu a v prikázané slávnosti. Pôvodne klub mládeže, patriaci obci, za finančnej pomoci trnavského arcibiskupa Mons. Róberta, odkúpila Rímskokatolícka cirkev farnosť Beckov, filiálka Kálnica. Práce za pomoci niekoľkých veriacich inicioval a aj realizoval bývalý duchovný otec farnosti Beckov, vdp. farár Dr. Tibor Šuba. Práve jemu a jeho najbližším spolupracovníkom na diele, vyjadrujem spolu s veriacimi z filiálky Kálnica úprimnú vďačnosť za všetko, čo sa pre kálnickú kaplnku urobilo. V začatých prácach sa bude etapovite pokračovať: strecha, vonkajšia fasáda, plynová prípojka - to sú najbližšie úlohy, ktoré stoja pred zodpovednými a ochotnými. Práve o ochotu ide. Nestačí spokojnosť z pocitu samotnej existencie kaplnky. Kaplnka nie je samozrejmosťou. Vzácny dar nebies stavia komunitu katolíkov pred konkrétne úlohy. V materiálnej oblasti dobudovať, v duchovnej premeniť kaplnku na živé duchovné centrum, v ktorom pri živom Ježišovi v Eucharistii budú vytvárať veriaci jednotu s Bohom i medzi sebou navzájom. Posilňovať a posväcovať sa Božím slovom, Eucharistiou, sv. spoveďou a inými prostriedkami duchovného života, a tak vydávať svedectvo o Bohu, ktorý je prameňom každého dobra.

Hovorí sa, že stôl zjednocuje, spája. V katolíckych kostoloch v obnovennej liturgii je oltár - obetný stôl centrálnym miestom, na ktorom sa slávi eucharistia - sprítomňuje Kristova obeta pod spôsobmi chleba a vína. Liturgické zariadenie kaplnky je dôstojné. Priestoru dominuje obraz sv. Terézie, ktorej je kaplnka zasvätená. Nevedno prečo pán farár zvolil toto patrocínium. Možno sa len domnievať, že odkaz, ktorý svojim životom poskytla svätica, je univerzálne zaväzujúci každého kresťana: mojim povolaním je láska, súdení budeme z lásky... Kaplnka je miestom oslavy Boha, posväcovania človeka, budovania spoločenstva veriacich ako duchovnej rodiny zjednotenej Kristom pod vedením duchovných pastierov. Želám si, aby veriaci chodili radi do svojej kaplnky a nachádzali v nej to, čo ľudská duša potrebuje. Som rád, že tí, ktorí môžu, priložia ruku k dielu po stránke stavebnej, i v službe kostolníčky, organistky, miništrantov a iných...

Verím, že spoločenstvo katolíkov v Kálnici bude živým, radostným, agilným a bude na povzbudenie ostatným obyvateľom obce aj pri dokončení kaplnky a vo vydávaní životného svedectva.

Ďakujem Mons. R. Bezákovi, arcibiskupovi, za jeho pomoc a priazeň. Dňa **5. júna 2010** bola ním kaplnka slávnostne posvätená. Slávnostný začiatok novej historickej skutočnosti posvätenej kaplnky nech prinesie úžitok a požehnanie veriacim, návštevníkom a všetkým obyvateľom obce.

Mgr. Ludovít Malý, dekan

Komu je zasvätená naša kaplnka?

„Mojim povolaním je láska. Chcela by som Ježiša milovať tak vrúcne, ako ho ešte nikto nemiloval. Najmenší úkon lásky osoží Cirkvi viac ako všetky ostatné skutky dovedna.“

Sv. Terézia z Lisieux

Je jednou z najznámejších svätíc. Narodila sa vo Francúzsku ako Marie Françoise Thérèse Martinová 2. januára 1873 v Alençone a zomrela 30. septembra 1897 v Lisieux ako rehoľníčka karmelitánka.

Narodila sa ako najmladšia z deviatich detí Ludovítovi (Louis) a Marie-Zélie Martinovcom (boli blahorečení 19.10.2008). Štyria bratia zomreli ešte v detskom veku, mama zomrela, keď mala Terezka 4 roky. Náhradnou mamou sa jej stala o 12 rokov staršia sestra Paulína. Otec sa s piatimi dcérami presťahoval do Lisieux. Keď mala 9 rokov, jej „mama“ Paulína vstúpila ku karmelitánkam. Aj ostatné sestry sa časom rozhodli pre rehoľný život.

Ako 13-ročná pocítila v duši túžbu pracovať na obrátení hriešnikov. Mala len 14 rokov, keď sa rozhodla, že vstúpi do kláštora, ale bola príliš mladá, nechceli jej vyhovieť. Až pápež Lev XIII. jej udelil výnimku a so súhlasom biskupa mohla vo veku 15 rokov vstúpiť, tak ako predtým jej sestry Paulína a Mária, ku karmelitánkam.

Keď ochorel jej otec, starala sa o neho sestra Céline. Terézia zostala v

kláštore, vyhlásila: „Prišla som zachraňovať duše a najmä modliť sa za kňazov.“

Meno Terézia od Dieťaťa Ježiša dostala v januári 1889. Večné sľuby zložila 8. septembra 1890 a od 1893 až do smrti sa venovala príprave novíciek. Chcela sa stať svätou, ale pre slabšie telesné zdravie nemohla ísť cestou tvrdej askézy, ale vybrala si Božie detinstvo – všetko prijímala z Božích rúk ako dieťa od rodičov. „Mojim poslaním je láska.“ Zomrela na tuberkulózu vo veku 24 rokov so slovami „Môj Bože, milujem Ťa!“

Prečo je jej socha skoro v každom kostole? Sľúbila, že z neba bude sypať „ruže“ dobrodení a svoj sľub aj dodržala. Zobrazujú ju s kyticou ruží a krížom.

Na príkaz predstavenej sr. Agnesy (jej sestra Paulína) písala od r. 1895 svoj vlastný životopis - knižne vyšiel ako súborné dielo pod názvom **Príbeh mojej duše**. Vo 4. zväzku - Posledné rozhovory - sú zaznamenané chvíle, keď zápasila s ťažkou chorobou, až prekonalala aj poslednú prekážku na ceste k Ženíchovi.

Už v roku 1923 ju pápež Pius XI. vyhlásil za blahoslavenú a v roku 1925 za svätú.

Za hlavnú patrónku misíí ju vyhlásil pápež Pius XI. spolu so sv. Františkom Xaverským 14. decembra 1927, hoci nebola na misiách, ale sa za misionárov modlila a obetovala.

Bazilika v meste Lisieux

V roku 1944 bola vyhlásená za druhú patrónku Francúzska (prvou je sv. Jana z Arku).

Pápež Ján Pavol II. ju 19. októbra 1997 vyhlásil za Učiteľku cirkvi.

Sv. Terézia z Lisieux slávi sviatok 1. októbra.

Mesto Lisieux sa stalo pútnickým miestom, v rokoch 1929 až 1954 tu postavili baziliku, v ktorej je v sklennnej rakve uložené telo sv. Terézie.

Dana Badžgoňová

KLUB DŔCHODCOV

Na základe žiadosti predsedu ZO JDS v Kálnici p. Petra Sedláka obecne zastupiteľstvo na svojom 28. zasadnutí konanom dňa 19.2.2010 odsúhlasilo uznesením č. 233/2010/2 vytvorenie „Klubu dôchodcov Kálnica“. Týmto sa naplnila vôľa členov bývalej organizácie JDS neodovzdávať neúmerne vysoké poplatky pre vyššie orgány Jednoty dôchodcov Slovenska. Naša činnosť plynule pokračuje v rámci obce Kálnica.

Dňa 8. apríla 2010 sme zorganizovali brigádu na upratovanie Klubu dôchodcov, vypratanie priestorov skladu paliva a vyčistenie priestranstva pred klubom.

Plánovaný peší výlet do Beckova sme museli kvôli nepriaznivému počasiu presunúť na neskorší termín.

Zájazd do Bojníc sa uskutočnil 16. júna 2010. Prihlásilo sa 26 účastníkov. Odchod autobusu sme stanovili na 8. hod. Už ranné stretnutie na zastávkach SAD naznačilo, že to bude dobrá partia. Na rozdiel od predchádzajúceho zájazdu i šofér autobusu navodil príjemnú atmosféru, ktorá trvala počas celého zájazdu. Počasie nám však zvlášť neprialo. Pršať začalo už po príchode do Bojníc. Pri prehliadke zámku to však nevadilo, horšie bolo potom pri návšteve ZOO. Odchod bol naplánovaný na 15. hod. Cestou sme sa zastavili na spoločné občerstvenie v motoreste. Cesta domov ubiehala rýchlo, pričom sa autobusom rozliehal spev za doprovodu harmoniky Igora

Jelínka. Na záver môžeme konštatovať, že akcia sa vydarila a zostanú nám pekné spomienky.

Členovia Klubu dôchodcov boli tiež aktívni počas brigády na miestnom cintoríne pri odstraňovaní starého oplatenia. Práce sme začali 29. júna o 8. hod. V tento deň bolo zlikvidované staré oplatenie a vytiahnuté zabetónované stĺpy, upratanie areálu. Celkovo sa zúčastnilo prác sedem dôchodcov.

Prvého júla sme znova zorganizovali brigádu, keď sa vymeriavalo osadenie nových stĺpov, kopali sa nové jamy. Priviezli materiál na nové oplatenie, ktorý sa musel uložiť a stĺpy rozložiť na predpokladané miesto osadenia. Tieto práce zabezpečovali štyria dôchodcovia.

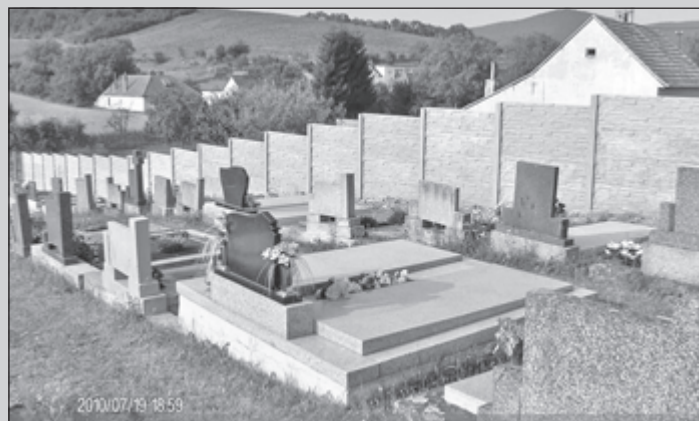
V nastávajúcom čase pripravujeme ďalší celodenný zájazd na kúpalisko Podhájska. Termín sme stanovili na 9. septembra 2010.

Na október pripravujeme výstavu zeleniny a ovocia.

Peter Sedlák, predsda Klubu dôchodcov, foto: © Igor Jelínka

Brigáda na cintoríne

Zúčastnili sa jej 1. júla 2010 aj členovia Klubu dôchodcov. Fotografie Ing. M. Borcovana - na poslednej z 19.7.2010 je už dokončený plot. Všetkým, ktorí priložili ruku k dielu, patrí naša vďaka!

Novomestský dogtrekking 2010 - Považský Inovec, Kálnica

Dobrodružstvo po boku s verným chlpáčom

Keď sa vysloví slovo dogtrekking, mnohí z oslovených Slovákov dnes netušia, čo sa za týmto pojmom môže skrývať. Predpokladajú určitú súvislosť so psom či kynologickým športom, ale častokrát prekvapivo zdvihajú obočie nad kombináciou pes (dog) a turistika (trek). Dogtrekking teda vo voľnom preklade predstavuje turistiku so psom. Podľa oficiálnej definície je to „extrémny kynologický vytrvalostný šport, pri ktorom sú prekonávané stanovené trate v určenom časovom limite“. U susedov v Česku, kde je tento šport natoľko rozvinutý, že svojou popularitou konkuruje iným obľúbeným športovým aktivitám, bol uvedený v roku 2000, odkedy sa každoročne usporiadávajú Majstrovstvá Českej republiky v dogtrekkingu a dosahujú svoju návštevnosťou nemalé úspechy. Slovenská republika si na svoje prvé oficiálne preteky musela počkať do roku 2007, kedy sa uskutočnil Oravský dogtrekking, ktorý

svoju tradíciu udržiava už štvrtý rok. Za prelomový rok v slovenskom dogtrekkingu môžeme považovať až tento rok 2010, v ktorom svetlo sveta uzreli prvé Majstrovstvá SR v dogtrekkingu tvorené šiestimi pretekmi.

Medzi nimi sa ako štvrtý v poradí vyníma náš Novomestský dogtrekking, skromný pretek, majúci tento rok už tretiu súťažnú verziu za sebou. V roku 2008 a 2009 sa pri skromnej účasti konali preteky v Malých a Bielych Karpatoch, pričom ubytovanie tvoril stanový tábor pri lesnej chatke v lesoch Malých Karpát. Tento rok vzhľadom na to, že náš pretek je už oficiálne zaradený do seriálu dogtrekkingových akcií Slovenska, sme sa rozhodli umiestnenie preteku prehodnotiť, vsadiť do vhodnejšieho prostredia a zabezpečiť lepšie ubytovanie. Hoci Malé Karpaty spoločne s Bielymi predstavujú nádherný kus prírody, svojou rozlohou, prevýšeniami a množstvom turistických chodníkov ich podľa nášho názoru jednoznačne predčí Považský Inovec. Z tohto dôvodu sme začali pátrať po vhodnom ubytovaní pre pretekárov a podľa mnohých z nich sme vynikajúco zvolili chatu STU nad dedinkou Kálnica, ktorú si, rovnako ako prostredie, veľmi dobre naplánované trasy a gurmánsky pripravený guláš našim pánom chatárom, nadovšetko pochvalovali.

Trasy vedené cez hrebeňovku Považského Inovca priamo cez vrch Inovec dosahovali úctyhodné vzdialenosti a prevýšenia. Trasa LONG, zaradená do Majstrovstiev SR, presiahla 90 kilometrov s prevýšením cez 3300 m, pričom jej limit na dokončenie bol stanovený na 48 hodín. Turistická trasa dosahovala taktiež peknú vzdialenosť – cez 40 kilometrov s limitom do 24 hodín. Preteku sa zúčastnilo celkom 39 súťažiacich rôznych vekových kategórií (od 15 do 41 rokov). Hoci pretek nesie názov Novomestský dogtrekking, ku podivu počet zúčastnených Novomestčanov a obyvateľov okolitých dedín bol mimoriadne nízky – zavítali k nám len traja účastníci z novomestského okresu. Väčšie počty pretekárov prichádzali z Bratislavy a okolia, dialku neváhali prekonať súťažiaci z Košíc, Oravy, Kysuckého Nového Mesta či Revúcej a o medzinárodnú účasť sa nám postarali aj dvaja český účastníci z okolia Brna.

V dogtrekkingu neplatí, že trasy dlhé desiatky kilometrov zdoľávajú iba stredne veľké či veľké psy, hoci belgické ovčiaky, labradory, zlaté retrievry a maďarské vyžly mali tento rok prevahu. Svoje malé nožičky si prišiel prevetrať a zdoľnúť turistickú trasu aj trpasličí jazvečík od Trenčína. Dvojdiňovú trasu LONG odštartovalo celkovo 14 súťažiacich, do cieľa, ktorý tvorila reštaurácia Koliba s pripraveným gulášom a kapelou, však nakoniec

dorazilo iba sedem odvážnych a medaily chtivých. Turistickú trasu (takisto nazývaná MID trasa) zvládlo 24 odprezentovaných účastníkov, jediný pretekár musel svoj boj s blatom medzi Kálnicou a Beckovom nakoniec vzdať.

Nedeľa, 9.30, chata STU, Kálnická dolina. V spoločenskej miestnosti posedávajú pretekári so svojimi blízkymi, čakajúc na dokončenie preteku. Najrýchlejší získavajú medaily, diplomy a skromné ocenenia, tí ostatní si spomienky uchovávajú v podobe nezabudnuteľných zážitkov, fotiek a účastníckych diplomov. Po vyhlásení výsledkov sa odrazu chata utíši. Každý smeruje domov, my ako organizátori však ostávame a finišujeme dielo s názvom Novomestský dogtrekking 2010 do konca. O rok príde nový ročník. Dúfame, že lepší, alebo aspoň rovnako vzrušujúci ako tento.

Alena Košnárová

Foto: mksdelly; nela bichon; maja fetch; hannnz; lenjessie

Telovýchovná Jednota Zavažan Kálnica

Vylosovanie majstrovských futbalových zápasov
Sezóna 2010 – 2011

ŽIACI – II. Trieda, skupina „C“ - Jesenná časť

kol	Dátum	Čas:	Zápas:	Odchod OA - os. autá
1.	22.08.10	10,30	Kálnica – Považany	
2.	29.08.10	14,30	Bzinca – Kálnica	OA-13,30
3.	05.09.10	10,30	Kálnica – Hrádok	
4.	12.09.10	10,30	Horná Streda – Kálnica	OA-09,30
11.	15.09.10	10,30	Kálnica – Nová Ves n.V.	
5.	19.09.10	10,00	Kálnica – Turá Lúka	
6.	26.09.10	10,00	Potvorice – Kálnica	OA 09,00
7.	03.10.10	09,30	Kálnica – Očkov	
8.	10.10.10	09,30	Čachtice – Kálnica	OA-08,30
9.	17.10.10	09,30	Kálnica - Podolie	
10.	24.10.10	14,00	Modrová – Kálnica	OA-13,00

MUŽI – jeseň 2010 - MO

kolo	Dátum:	Čas:	Zápas:	Odchod OA - Os. autá
1.	01.08.10	17,00	Veľ. Bier. Opatovce – Kálnica	OA 15,30
2.	08.08.10	17,00	Kálnica – Horné Srnie	
3.	15.08.10	17,00	Tr. Jastrabie – Kálnica	OA 15,30
4.	22.08.10	17,00	Kálnica – Veľká Hradná	
5.	29.08.10	17,00	Horná Súča – Kálnica	OA 15,30
6.	05.09.10	16,00	Kálnica – Tr. Turná	
7.	12.09.10	16,00	Košovce – Kálnica	OA 14,30
15.st	15.09.10	16,00	Kálnica - Bošáca	
8.	19.09.10	15,30	Kálnica – Soblahov	
9.	26.09.10	15,30	Selec – Kálnica	OA 14,00
10.	03.10.10	14,30	Chochol.-Veľčice – Kálnica	OA 13,00
11.	10.10.10	14,30	Kálnica – Zamarovce	
12.	17.10.10	14,00	Trenč. Teplá – Kálnica	OA 12,30
13.	24.10.10	14,00	Kálnica - Tr. Teplice	
14.	31.10.10	14,00	Kálnica – Dubodiel	
16.	07.11.10	13,30	Kálnica – Veľ. Bier. Opatovce	

DORAST – jeseň 2010 - MO

kolo	Dátum:	Čas:	Zápas:	Odchod OA-os. autá
1. S	31.07.10	17,00	Kálnica – Podolie	
2.	08.08.10	14,30	Omšenie – Kálnica	OA 13,00
3. S	14.08.10	17,00	Kálnica – Trenč. Jastrabie	
4.	22.08.10	14,30	Opatová – Kálnica	OA 13,00
5. S	28.08.10	17,00	Kálnica – Turá Lúka	
6.	05.09.10	13,00	Nová Ves n.V. – Kálnica	OA 12,00
7. S	11.09.10	16,00	Kálnica – Čachtice	
15.st	15.09.10	13,30	Soblahov – Kálnica	OA 12,00
8.	19.09.10	13,00	Melčice Lieskové – Kálnica	OA 11,30
9. S	25.09.10	15,30	Kálnica – Drietoma „B“	
10.S	02.10.10	14,30	Kálnica – Horné Srnie	
11.	10.10.10	12,00	Dolná Súča – Kálnica	OA 10,30
12.S	16.10.10	14,00	Kálnica – Horná Súča	
13.S	23.10.10	14,00	Trenč. Turná – Kálnica	OA 12,30
14.S	30.10.10	14,00	Kálnica – TTS Trenčín	
16.S	06.11.10	13,30	Podolie – Kálnica	OA 12,00

KÁLNIČKÉ OZVENY – obecné noviny Obce Kálnica, (032 77 98832). Šéfredaktor: Mgr. Dana Badžgoňová, 032 7742722. Vychádzajú vo vydavateľstve DELTA, Jifi Foldyna, (0905 259 315) - 3x do roka. Evidenčné číslo Kálnické ozveny 3541/09. V súlade s § 6 ods. 3 zákona č. 167/2008 (tlačový zákon) uverejňujeme, že vlastníkom novin je Obec Kálnica – www.kalnica.sk. KO č. 2/2010 vyšli 25. augusta 2010. Príspevky posielajte pribežne na adresu redakcie: redakcia-ko@ismo.sk. © DELTA